

SALEZIJANSKI VESTNIK 5

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska september–oktober 2008

4 V SREDIŠČU MLADI

Jesenska megla

Janez Vodičar

10 NAŠ POGOVOR

Lažje je, ker se dežela, imenuje Sveta

s. Milena Zadavec HMP

12 OČE IN UČITELJ

Valdocco: pedagoški laboratorij

Pascual Chávez

16 STRAN MLADIH

Da bi prepoznali v Cerkvi svoj dom

Klemen Balažič

19 SVETLE ZVEZDE SALEZIJANSKE DRUŽINE

Dar ljubezni male deklice

bl. Lavra Vicuña

21 MISIJNI

»Pustite male k meni«

Marko Suhoveršnik

31 NAŠI VZORI—MOŽ, KI JE ŽIVEL SANJE

Povodenj in rešilni splav

Vzgoja, ki po don Boskovi metodi spodbuja k izvirnemu prepletanju med evangelizacijo in človeškim napredkom, zahteva od vzgojiteljevega srca in razuma določene poudarke glede zahtev: privzetje čuta za vzgojo, prisvojitvev očetovske in materinske drže, ovrednotiti napor, kar se dogaja pri rasti posameznika in skupine po vzgojnem načrtu, ki naj v modri in trdni edinstvi združuje vzgojni namen in voljo iskati najprimernejša sredstva.

V sodobni družbi mora vzgojitelj posvečati posebno pozornost zgodovinsko pomembnejšim stvarim, ki imajo človeške in socialne značilnosti in se najpogosteje prepletajo z milostjo in evangeljskimi zahtevami.

Morda ni še nikoli tako kakor zdaj vzgoja postala hkrati življenjska in družbena zahteva, ki vključuje odločitve in odločno voljo, da bi vzgajali zrele osebnosti. Morda ni še nikoli kakor zdaj svet potreboval posameznike, družine in občestva, ki v vzgoji vidijo smisel svojega obstoja in se ji posvečajo kot prvemu cilju, kateremu brez pridržka namenjajo svoje moči ter iščejo sodelovanja in pomoč, da bi poskušali in ustvarjalno ter odgovorno obnavljali na novo vzgojne postopke. Biti vzgojitelj danes pomeni resnično in svojevrstno življenjsko usmeritev, ki ji morajo dati priznanje in pomoč tisti, ki imajo oblast v cerkvenih in civilnih skupnostih.

Janez Pavel II., Juvenum Patris, 17.

Foto: M. Lamovšek

SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 5 | skupna številka 555
Leto 2008 | letnik 81
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

S156 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

LETO MLADIH

mag. MARKO KOŠNIK,
delegat za salezijansko mladinsko pastoralo

»Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče« (Apd 1,8). S tem svetopisemskim navedkom je sveti oče Benedik XVI. v Sydneyju mlade povabil, naj bodo pričevalci veselja in upanja za Cerkev in svet. Tudi naši škofje so v Cerkvi na Slovenskem letošnje leto razglasili za leto mladih. Zavedajo se, da je o današnji mladini potrebno spregovoriti z vso zavzetostjo, resnostjo, pa tudi z upanjem in vedrino. Poznamo izrek, da na mladih svet stoji. Mnogi dodajajo: »Res je, tema je aktualna, zato je potrebno izumiti kaj novega za mlade«. Drugi se bolj nagibajo k razmisleku in razpravi o mladih. Toda privoščiti si moramo še več drznosti. Zanimiva, če že ne nenavadna, je torej odločitev pripravljavcev vsebine leta mladih, da ne bodo pripravljali posebnih dogodkov, tudi ne bodo govorili o mladih, temveč se bodo raje posvetili nosilcem — tistim, ki se z mladimi ukvarjajo. Prenovo mladinske pastorale potrebujejo predvsem nosilci: škofje, duhovniki, redovniki, redovnice, sodelavci, animatorji, starši, vzgojitelji, učitelji in drugi. Največje spoznanje je, da bomo mladim najbolje pomagali s prenovno svojega življenja in delovanja v smislu besed: »... in boste moje priče« (Apd 1,8).

Drage bralke in bralci Salezijanskega vestnika. Don Boskova karizma v Cerkvi na Slovenskem je pustila neizbrisen pečat. Pogledjmo samo bero letošnjih počitnic. Mladim ponujamo veliko dobrih in kvalitetnih programov. Med njimi naj omenim tudi projekt Oratorij, ki letos praznuje 20-letnico. Zanimiva je njegova razširjenost po župnijah vse od leta 1988 do danes. Leta 1996 je oratorij potekal v 25-ih, leta 2000 v 70-ih, leta 2004 v 140-ih, leta 2006 v 200-ih in leta 2007 v 240-ih župnijah. Leta 2008 je oratorij potekal kar v 250-ih krajih po Sloveniji. Udeležilo se ga je okrog 21.000 otrok, izvajalo pa ga je nad 4.500 mladih animatorjev.

Ni naša naloga, da bi preštevali. Na nas je še večja odgovornost. Vsi, ki nas povezuje don Boskova karizma, smo poklicani, da v letu mladih zavestno vstopimo v dogajanje Cerkve na Slovenskem in da delujemo v smeri karizmatične navzočnosti, pripadnosti in povezanosti.

Marko Košnik

Jesenska megla

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: DRAGO GAČNIK

Spet je tu, ta na začetku prijetna, potem pa vedno bolj nadležna jesenska megla. Po vročih poletnih dneh se kar prileže sveže jutro. V septembrskih dneh se megla hitro razprši in sonce že sredi dopoldneva pokuka v pisarne, delavnice, šole. S prijetnim jesenskim soncem se še vedno sem ter tja prikrade marsikateri spomin na počitniške, dopustniške dni. A kaj hočemo, življenje terja tudi resno delo v službi ali šoli.

Kljub jutranji megli je pred šolo že navsezgodaj pravi vrvež, ki v mešanici staršev, učiteljev in otrok jasno kaže, da se je zares začelo novo šolsko leto. Še posebej pred vrtci je mračno megleno jutro polno hitečih staršev, še ne prebujenih otrok, poslavljanja in iskanja praznega parkirnega prostora. Zdi se, da s soncem in razpršeno meglo oboji pozabijo drug na drugega. Starši se zakopljejo v delo, otroci v igro, šolarji v šolske obveznosti. Življenje gre svojo pot, bi lahko rekli.

Ob tem nam megla pride še kako prav. Ne tista, ki nastane zaradi vlage in temperaturnih razlik – tista, ki nam omogoča, da lažje prekrijemo jutranje poslavljanje in večerno srečevanje. Za otroke je dobro poskrbljeno, celo strokovno in ustvarjalno, mnogi starši ne bi mogli nuditi tako ustreznih pogojev za razvoj otrok, kot to storijo ustrezne vzgojno-izobraževalne ustanove. Mnogi vzgojitelji in učitelji so čudoviti sopotniki odraščajočih. Njihov zgled, zavzetost očara številne. Ni treba gledati filmov, ki prikazujejo vztrajne in požrtvovalne učitelje, dovolj jih je po naših šolah. Ko se končno zvečer otroci srečajo s svojimi utrujenimi starši, se pogovor vrača v šolo ali vrtec. Med hitenjem, da ujamemo še zadnje trenutke dneva za pripravo vsaj skromne skupne večerje, urejanjem obleke za naslednji dan in podobnim, starši radi poklepetajo s svojimi otroki o šoli, sošolcih, učiteljih,

vzgojiteljih. Veseli so, če so njihovi otroci zadovoljni s šolo, vrtcem. Ne toliko, ker ni treba vsako jutro iskati tisoč in en razlog, zakaj je treba iti, ampak ker jim želijo prijetno delo in se zavedajo, kako je šolski uspeh pomemben za njihovo prihodnost.

Tako iz dneva v dan, iz leta v leto. Od zaspanih in objokanih otrok, ki se ne morejo odtrgati od svoje matere ali očeta pred vrati vrtca, do najstnikov, ki jih starši jezno kličejo zvečer po prenosnih telefonih, da naj vendar že pridejo domov. Kdaj je iz zadovoljnega šolarja in otroka zrasel uporen najstnik, ki se izogiba vsakemu vprašanju, kako je bilo čez dan v šoli? Kakor megla, ki se počasi vleče, se je lastni otrok počasi odtujil. Prej ali slej si je uredil 'svojo' družino. Edini odrasli, ki jih je redno srečeval in preživel z njimi večino časa, so učitelji. Kljub vsemu trudu in prizadevanju ga le-ti ne morejo naučiti vsega, kar je potrebno za življenje. Saj si pogosto vzamejo čas za pogovor s posamezniki, skupaj se lotevajo življenjskih vprašanj, le da je to še vedno med šolskimi zidovi, kjer jih vsak dan čaka cela skupina otrok, učni načrt in želje staršev, da ob tem tudi kaj naučijo. Ob vsem trudu, ki ga vlagajo tudi za zdravo odraščanje njim zaupanih otrok, ostajajo pogosto nemočni.

V še tako gosti in vztrajni megli otroci prepoznajo svoje starše in nihče ne more in ne sme izriniti njihove vloge iz mladostnega odraščanja. Učitelj ali vzgojitelj ne more prevzeti starševske vloge. Ne izgublajmo se v megli izgovorov in utrujenosti, pomagajmo učiteljem, da bodo lahko opravljali le svojo službo, sami pa si privoščimo vsaj takrat družino, ko nam ni nujno treba biti od doma. Prav jesenska megla nas lahko priveže na dom. Mladostniki bodo sami našli pot, kako se zgubiti v megli življenja, ne silimo jih v to, ko še niso pripravljeni. |

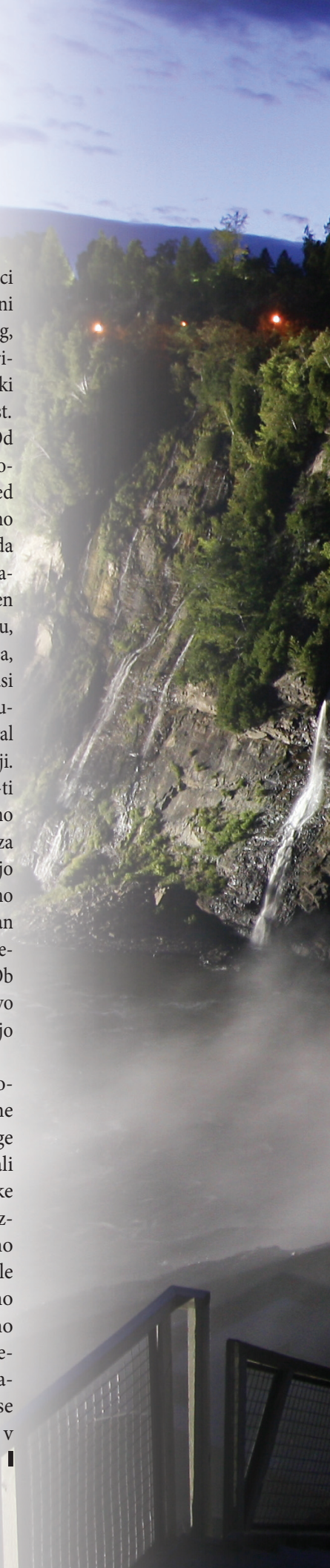

Foto: S. Maršič

O. James Manjackal na Kureščku

KUREŠČEK VERUJ IN REŠEN BOŠ

Kurešček je bil od 20. do 22. junija 2008 gora blagrov in gora Tabor. Na seminarju, ki ga je tudi letos pripravil Center Kraljice miru Kurešček, se je v treh dneh zvrstilo kakih osem tisoč ljudi.

Tisti, ki smo se udeležili seminarja z očetom Jamesom Manjackalom, smo začutili navzočnost živega Jezusa, ki je v teh svetih dneh med nami delal čudeže. Ni čudež samo telesno ozdravljenje, ampak je mnogo več notranje ozdravljenje ali osvoboditev od vsega slabega. On je naš Odrešenik, ki nas je odrešil naših grehov in nam jih vedno znova odpušča. »Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša,« je bil pomembljiv naslov srečevanj ob vzhodu svetišča Marije Kraljice miru.

Veselite, mir srca, mir duha in duše – kako malo je potrebno, da pridemo do tega, pa včasih tako dolgo odlašamo s potrebnim korakom. Gospod, odpusti meni ubogi grešnici – grešniku! Vsaka prenova nas vodi k viru; ta vir pa je Jezus Kristus! Poklicani smo k svetosti. Sv. Pavel nas spodbuja: Ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus! In Izaija nas vabi: Drag si mojim očem! Oče nas vedno čaka in odpušča, zato sem tudi jaz

Angelo Amato SDB

dolžna odpustiti svojim staršem, bratom in sestram. Tudi letos so imeli spovedniki polno dela – čeprav jih je bilo veliko – da so lahko pri spovedi prisluhnili vsem, ki so želeli prejeti zakrament sprave.

Oče James je letos – v letu družine – posebej vabil družine in sploh vse, naj bomo tesno povezani s trto, s Kristusom. Družina bo ostala skupaj, če moli, če hodi k sveti maši, če živi po zakramentih. Vera je nujno potrebna za življenje. Starši so dolžni otroka krstiti in mu dati dar vere. Potrebujemo vero v Kristusa! Mož, ki je glava družine, naj gre vsak dan k sveti maši in prejme blagoslov za vso družino!

Večkrat nas je o. James tudi vprašal: "Kaj je Božja volja?" Naš odgovor: "Moje posvečenje!"

Bog daj, da bi bilo tako! Bog je ljubezen, ker me ima rad tako, kakršna sem! Hvala ti, Gospod Jezus, ker me ljubiš in si vedno z menoj! Hvala ti za tvoj ljubeči dotik!

s. Marta Zadravec

VATIKAN SALEZIJANEC – PREFEKT ZA ZADEVE SVETNIKOV

Sveti oče Benedikt XVI. je potem, ko je zaradi dosežene starosti sprejel odpoved kard. Joseja Saraiva Martinsa, za novega prefekta kongregacije za

zadeve svetnikov 9. julija letos imenoval mons. Angela Amata SDB, naslovnega nadškofa Sila. Do sedaj je opravljal službo tajnika na kongregaciji za nauk vere.

Mons. Amato se je rodil v Molfetti, v provinci Bari, leta 1938. V duhovnika je bil posvečen leta 1967. Na papeški gregorijanski univerzi je doktoriral iz teologije. Bil je redni profesor dogmatične teologije na Salezijanski papeški univerzi; tu je opravljal tudi službo dekana teološke fakultete in službo namestnika rektorja univerze. 19. decembra 2002 je bil imenovan za nadškofa in za tajnika kongregacije za nauk vere. Na tem mestu je tedaj nasledil mons. Tarcisija Bertoneja, sedanjega državnega tajnika.

PODGORICA (MNE) OBISK SLOVENSКИH ANIMATORJEV

Oratorij in drugi počitniški programi so že za nami, počitnice pa so še v polnem teku. Zakaj ne bi odšli na kakšen daljši potep? In to ne le sami, temveč v družbi še drugih animatorjev. Nekako tako smo v začetku avgusta razmišljali animatorji Salezijanskih mladinskih centrov Celje, Maribor, Sevnica in Veržej ter se odpravili v daljno Črno goro na obisk k animatorjem iz SMC Podgorica. Da prihajamo iz različnih krajev Slovenije, se že kmalu ni več poznalo, saj je med nami zavladalo prijateljsko ozračje, ki ga ni mogla uničiti niti dolga pot do Podgorice. Videli smo veliko krajev; Dalmacijo, Podgorico, Lovčen, črnogorsko obalo ... A v ospredju je bilo druženje in povezovanje mladih, ki živijo istega don Boskovega duha; povezovanje animatorjev, ki delček svojega časa žrtvujejo za druge. In to je bilo vidno tudi navzven.

Prepevanje, skupno obhajanje sv. maše, lepo pripravljene moli-

tve, kovanje v morju in reki ter ne nazadnje piknik in športni večer v tamkajšnjem mladinskem centru so dali temu potepu poseben pečat. Veliko lepega smo doživeli, spoznali nove prijatelje, s seboj pa odnesli tudi marsikatero novo izkušnjo. Zato se je ob slovesu utrnila marsikatera solza.

Čeprav smo se že vračali proti domu, potepa še ni bilo konec. Kot animatorji smo poromali k medjugorski Mariji, se ji priporočili in prosili blagoslova za nas in tudi za naše mladinske centre. Zanimiva je bila tudi izkušnja Cenacola. Domov smo se vrnili utrujeni, a zadovoljni in odločeni, da se prihodnje poletje zopet nekam odpeljemo – spet skupaj.

Boštjan Jamnik

ŠMIHEL NOVO MESTO SESTRE HMP ODPRLA NOVO SKUPNOST

Mineva leto dni, ko so tri sestre hčere Marije Pomocnice na povabilo novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana začele na Dolenjskem z duhovno in vzgojno-pastoralnim poslanstvom na župnijah in v katoliškem vrtcu Otočec. Sestre so začasno bivale v Dolenjskih Toplicah, postopoma spoznavale okolje in se vključevale v pastoralno animacijo.

Z ureditvijo prenovljenih prostorov Baragovega zavoda v Šmihelu se je tam nastanila tudi novoustanovljena skupnost Jezusa Dobrega pastirja, v kateri smo s. Angelca Vozelj, s. Jožica Merlak, s. Brigita Zelič in s. Metka Kastelic. Sestrski skupnosti so zaupana poslanstva kateheze na župnijah, izobraževalnih tečajev, delo v vrtcu, vodenje Centra duhovnosti, Katehetsko-pastoralne šole in Skupnosti katehistinj novomeške škofije. Naj se salezijanski duh širi tudi med dobrimi dolenjskimi ljudmi.

s. Metka Kastelic

SLOVENIJA V DOMOVINI SVOJIH DEDOV

Tako bi lahko poimenovali ekskurzijo otrok in njihovih staršev iz slovenske župnije sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu v Kanadi. V štirinajstih avgustovskih dneh so prekrizarili Slovenijo po dolgem

in počez, od prekmurskih ravnin do slovenskega koščka Jadrana, pa od ruševja na Vršiču, vse tja do belih brez na jugu kraljestva pod Triglavom. Vmes pa prestolnica z obiskom slovenskega parlamenta in stolnice ter ogledom drugih znamenitosti. Postojnska jama in Lipica na seznamu takšnega potovanja nikakor ne smeta manjkati, čeprav je bilo vanj vključenih še

Foto: Vegelj

Slovenski otroci iz Kanade pri planšarju na Veliki planini

Foto: HMP

Nova skupnost sester HMP v Šmihelu pri Novem mestu

Foto: B. Jamnik

Slovenski animatorji na obisku v Črni gori

vse polno drugih lepot, ki jih radovednemu opazovalcu ponuja slovenska dežela.

Dopolnilna šola slovenskega jezika v salezijanski župniji v Hamiltonu daje učencem znanje slovenskega jezika, obisk v domovini, kot je bil letošnji, pod vodstvom ravnateljice Darinke Ferletič, pa je za tretjo generacijo Slovencev v Kanadi najboljša priložnost za tkanje tistih nevidnih vezi, ki pomagajo pri ohranjanju narodne zavesti. Prav to poslanstvo med slovenskimi rojaki v kanadskem Ontariju opravlja tudi župnija sv. Gregorija Velikega; že nekaj let jo požrtvovalno vodi slovenski salezijanec g. Drago Gačnik. *M. L.*

SV. PRIMOŽ TEDEN ANIMATORJEV PRI HMP

Od 25. do 28. avgusta 2008 je na Sv. Primožu na Pohorju potekalo srečanje animatorjev, ki sodelujejo s sestrami hčerami Marije Pomočnice. Ti dnevi, tradicionalno poimenovani Teden animatorjev, so dnevi druženja, poglobljanja, rasti v animator-skem poklicu in počitniške sprostitve. Uživali smo čudovito naravo sončnega, zelenega Pohorja, kar nas je spodbujalo k zbranosti, poglobljanju in veselju. Odkrivali smo, kako smo lahko priče Jezusa Kristusa, se srečali z Bogom v molitvi in zakramentih, izkusili delovanje Svetega Duha, se povzpeli na Kremžarico, brcali žogo, »krstili« nove in še marsikaj. Udeleženci pravijo, da so bili ti dnevi »koristni zame tako v smislu odnosa z Bogom, s Svetim Duhom, pa tudi mene kot animatorja. Poleg tega smo spoznali nove ljudi, se z njimi zabavali, molili. ... Dobra priprava na novo šolsko leto.« *sMM*

Foto: HMP

Srečanje animatorjev pri HMP

Foto: Skala

Počitniški programi na Skali

LJUBLJANA RAKOVNIK PROSTOVOLJNO SKALO

Junija smo z zaključno zabavo za vse udeležence v programih Skale, ki smo jo imeli v Novih Jaršah in se je je udeležil tudi salezijanski inšpektor dr. A. Slavko Snoj, uradno zaključili redno vzgojno dejavnost v minulem šolskem letu. Sledila sta še dva tedna počitniškega programa, v času katerega je bila skupina mladitve tudi na taboru v Čepovanu.

Zdaj pa smo že pogumno zakorakali v novo šolsko leto; pred nami so novi izzivi. Dnevno bomo prisotni v Mladinskem centru Skala na Fužinah, osebno spremljali mladostnike, ki potrebujejo več pomoči in pozornosti, tedensko pripravljali programe v prostorih Produkcijske šole v Novih Jaršah in v telovadnici OŠ Nove Fužine, se srečevali z

mladimi na fužinskih ulicah in izvedli veliko število interesnih dejavnosti, delavnic ter najrazličnejših oblik koristnega preživljanja prostega časa.

Če v evangeliju beremo »Žetev je obilna, delavcev pa malo,« bi mi lahko zapisali nekaj podobnega: »Načrti so veliki, prostovoljcev pa malo.«

Pridi, pridruži se nam! Zares te potrebujemo! Vse skupaj in vsakega posebej. Ni pomembno, kaj znaš in česa ne, koliko animacijskih tehnik obvladaš, da le želiš delati z mladimi, jim biti blizu in jim pomagati. Je pa pomembno, da si star/a vsaj 18 let, navzgor pa ni omejitev.

Obišči našo spletno stran <http://skala.salve.si> in se podrobneje seznanjaj z našim delom. Nasvidenje na katerem izmed dveh predstavitvenih srečanj – 22. septembra ali 6. oktobra. Prostovoljstvo je »in«! *Matjaž Knez*

LJUBLJANA RAKOVNIK 20-LETNICA ORATORIJA

V soboto 6. septembra 2008 je na Rakovniku v okviru jesenskega srečanja animatorjev potekalo osrednje praznovanje 20-letnice projekta Oratorij. Dogodek so pripravili Združenje animatorjev Oratorija, sestre hčere Marije Pomočnice in Salezijanska mladinska pastoralna.

V dvajsetih letih je Oratorij postal največji projekt za otroke in mladino, ki ga pripravlja več kot 4500 mladih prostovoljcev — animatorjev v 250-ih krajih po Sloveniji.

Slovenska škofovska konferenca je na svoji 40. redni seji, v torek 26. februarja 2008, razglasila Oratorij, katerega nosilec je Salezijanska mladinska pastoralna, ki sodeluje z Medškofijskim odborom za mladino, za *pastoralni projekt nacionalnega pomena*.

Praznovanje 20-letnice se je pričelo s slovesno mladinsko sv. mašo, pri kateri smo se navzoči Bogu zahvalili za vse darove na vseh dosedanjih oratorijih. Bogoslužje, pri katerem so somaševali številni duhovniki, je vodil mag. Marko Košnik, delegat za salezijansko mladinsko pastoralno. V nagovoru med homilijo je izpostavil pet pomembnih elementov, ki zaznamujejo animatorski poklic.

Po sv. maši je potekala »Oratorijska tržnica«, kjer smo na stojnicah videli najboljše in najbolj inovativne izdelke oratorijev in številne fotografije ter tako spoznali dogajanje v posameznih krajih.

Sledila je velika igra za vse udeležence, poimenovana »Planet Oratorij«. Pred zadnjo točko dnevnega reda je bila razglasitev petih najbolje ocenjenih oratorijskih izdelkov. Dogajanje se je sklenilo s koncertom. Odkloplen Grega in dr. Primož sta igrala glasno in odločno ter tako na praktičnem primeru pokazala, kaj je to animacija z glasbo. M. Knez

Foto: SMC Celje

Ex Yu – podajmo si roko, v Črni gori

Foto: M. Lamovšek

Praznovanje 20-letnice Oratorija na Rakovniku

PODGORICA

EX YU PODAJMO SI ROKO

Medtem ko je bila večina ljudi na dopustih, smo mladi iz Salezijanskega mladinskega centra Celje od 17. do 24. julija odšli v Črno goro, kjer smo teden dni preživel z mladimi iz Podgorice. »Ex YU podajmo si roko« je naziv projekta in pomeni predvsem spoznavanje sovrstnikov iz drugačnega okolja, ki so drugačnih nazorov in veroizpovedi. Je izmenjava mladinskega dela in približevanje skupnim ciljem po boljšem in kvalitetnejšem življenju mladega človeka. Dvaindvajset mladih iz SMC Celje in dvajset mladih iz Centra za vzgojo in izobraževanje Don Bosko v Podgorici je ustvarjalo prijateljsko ozračje skozi ves čas mednarodne izmenjave. Ob tem smo odkrivali bogastvo kulturne raznolikosti in spodbujali medverski in medetnični dialog ter odkrivali enakost v demokratični družbi. S

tem smo se znebili marsikaterih predsodkov in stereotipov, s katerimi se dnevno srečujemo.

V tednu dni smo imeli mnogo aktivnosti: predstavitev obeh sodelujočih organizacij, spoznavanje albanske kulture, ogled mesta Podgorice, spoznavanje Slovenije, ogled rimske naselbine Duklja, črnogorski večer, tematske delavnice, ogled mošeje, pohod po kanjonu Mrtvice, evropski kviz, pravoslavno in albansko liturgijo, obisk mavzoleja pesnika Njegoša, skupno druženje in piknik, karaoke, ogled monastira Ostrog, športno popoldne ... Vse aktivnosti so organizirali in vodili mladi sami, zato je bila to zanje še toliko večja izkušnja. Za vse udeležence mednarodne mladinske izmenjave so bili to bogati in nepozabni dnevi, zato si tudi v prihodnje želimo ustvarjati podobne projekte, ki spodbujajo mlade k aktivnemu sodelovanju na področju mladinskega dela. Gašper Otrin

Lažje je, ker se dežela imenuje Sveta

Sestro Mileno Zadravec HMP je njena misijonarska pot vodila iz Izraela v Libanon, vmes še malo v Egipt potem pa spet v Sveto deželo, v Jeruzalem, kjer imajo sestre že sto let svojo hišo. V njej imajo vrtec in šolo, sprejemajo romarje, predvsem poleti pride veliko mladih iz Evrope, dobrodošle pa so tudi njihove sosestre z vseh koncev sveta, ki prihajajo na svetopisemske tečaje.

Kakšna je bila vaša življenjska pot in kako vas je Bog poklical v misijone?

Sem iz Odrancev, iz velike družine, osem nas je bilo. S sedemnajstimi leti sem odšla k sestram salezijankam na Reko kot aspirantka, z devetnajstimi leti sem pa že naredila zaobljube. Nato so me poslali v Italijo, kjer sem v Torinu študirala na vzgojiteljski, potem sem prišla nazaj na Bled, kjer sem bila katehistinja za birmance, potem pa spet nazaj v Torino na študij teologije. Vseskozi sem imela v ozadju željo po misijonih, tako da sem naredila prošnjo za misijone. Odlasla sem in tako sem po naši fakulteti v Torinu, enem letu na gregorijanski univerzi v Rimu in enem letu priprave na misijone prišla v generalno hišo HMP v Rimu. Namesto da bi šla po tej dolgi pripravi v misijone, so me tam zadržali skoraj 10 let. Učila sem verouk v šestih državnih šolah vse do leta 1985. Takrat so me poslali v misijone, v bližino Betlehema. Tam sem se učila arabščine in delala z mladino in družinami. To je bila samo priprava na drugo postojanko v predmestju Bejruta v Libanonu. Trinajst let neprestanih vojn ... Delala sem z mladino:

s salezijanskimi sodelavci, družinami, sirotami. Naša hiša je bila nekako središče aktivnosti za mladino in za družine, ki so pri nas sredi neredov in vojn našli žarek upanja v prihodnost. Bili smo med temi, ki so napadali, in onimi, ki so odgovarjali. Kadar smo nekaj zgradili, obnovili, so nam vedno vse porušili. Ljudje niso hoteli gledati znamenj vojne, zato so isti dan že vse odstranili, počistili in pospravili.

Bile smo stokrat čudežno obvarovane. Enkrat je priletela velika raketa v spalnico, kjer slučajno ni bilo gojenk. Vse je bilo razdejano: železne postelje so bile zvite v klobčič, žrtev ni bilo. Po trinajstih letih sem šla za eno leto v Egipt, po enem letu pa so me spet poklicali v Libanon, kjer sem ostala dve leti, dokler se ni pokazala potreba v Izraelu, v Sveti deželi.

s. Milena Zadravec HMP, misijonarka v Sveti deželi

Kaj vam pomeni Sveta dežela?

Izrael me je že od malega zelo zanimal. Štiriletno ali petletno, ko sploh še nisem imela ideje, kaj so to zemljevidi, me je oče vsake toliko časa, posebno pa za božič, vzal v naročje in mi na zemljevidu pokazal: „Tukaj so Odranci in potem dol, dol, dol. Tukaj je Betlehem, tukaj se je rodil Jezus.“ Betlehem, Jeruzalem, Sveta

dežela, Izrael in Palestina, vse to se mi je nekako „registriralo“ v moji glavic. Pa še ena zanimivost: kmalu po tem, ko sem vstopila k sestram na Reki kot aspirantka, nas je prišla obiskat ena sestra, ki je nisem poznala. Ko je odhajala, sem jo spremljala na vlak, potem sem ji dala kovčke gor na vlak, ona pa se je obrnila in mi rekla: „Milika, ti me boš nadomestila.“ Nisem se takoj zanimala kdo, kaj in zakaj, pozneje pa sem le vprašala, od kod je bila in kako se imenuje. Bila je s. Marija Žitek, ki je že dolgo delovala v Jeruzalemu. Zapomnila sem si, da mi je to rekla, ampak po študiju sem na to pozabila. Ko pa mi je mati prednica rekla, da grem v Izrael, sem se spomnila sestre Marije. Marca 1966 mi je to napovedala in po Libanonu sem šla ravno tja, v Jeruzalem. Prerokba se je izpolnila. Zame je to več kot misijon: zame je to hoja, je izpolnjevanje načrta, ki ga je Bog naredil zame. Ko sem prišla v našo hišo v Jeruzalemu, odprem vrata, ki so ostala še od časov vojne v šestdesetih letih in niso zgorela, odprem jih in na notranji strani - kaj zagledam: Marijo Pomagaj z Brezij.

Kakšno je vaše delo?

Imamo šolo in otroški vrtec, ki sta priznana tudi s strani države – inšpekcijo naredi tako izraelska vlada kot Arabci. V glavnem so naši otroci Arabci, Palestinci; nekateri živijo v Jeruzalemu, nekateri pa v okolici. Prej so prihajali tudi s krajev onkraj tega zidu, ki je bil zdaj zgrajen, zdaj pa to ni več mogoče. Poskušamo pa tistim, ki so onstran, pomagati na druge načine. Naša hiša je lani obhajala stoletnico obstoja. Na začetku je bilo zelo lepo, ker so

prihajale gojenke muslimanke, kristjanke in Židinke: polmesec, križ in menora (sedmerorami svečnik). Brez vsakega tekmovanja, nasprotovanja so živele v sožitju. Potem pa so počasi nehala prihajati hebrejska dekleta, ker so jih njihovi fantje napadali, jim branili in kričali: „Izdajalke, izdajalke!“ ker so prihajale k nam. Po vojni se je za sedemnajst let v enem kraku naše hiše naselila izraelska univerza. Pogodba je bila za dve leti, ostali so pa sedemnajst let! Potem pa smo morali še plačati zelo visoko ceno, da so nam vrnilo ključe. Predel, kjer stoji naša hiša, je bil pred vojno palestinski, potem pa so morali vsi zbežati stran, samo mi smo ostali. Zdaj naši otroci prihajajo z veliko težavo, ker je sedaj ta predel židovski. Dosti je takih, ki si ne upajo priti. Deset minut od nas živijo radikalni Židje, okrog nas je pet ali šest molilnic, kjer študirajo Tora (postavo), in ena velika sinagoga. Včasih nam oni malo ponagajajo, včasih pa jaz malo njim. Smo v dobrih odnosih, če smo tihi. ☺

Kakšni so tamkajšnji ljudje?

Vsak narod ima svoje značilnosti: lepe in negativne tudi. Velika razlika je že med Židi: tisti, ki so radikalni, so zaprti. Ne priznavajo izraelske države, izraelske vlade, nimajo informacij, edino knjigo, ki jo imajo, je Tora, imajo molitvenik in stvari, ki se tičejo Svetega pisma, nimajo radia, elektronskih medijev, ničesar. Tega niti ne smejo imeti. So nekako, ne bi rekla nazadnjaški, ampak ozko usmerjeni. Drugi pa, ki se priselijo iz Rusije, Anglije, Nemčije, iz Amerike, so odprti, moderni. Mladina v Tel Avivu in Hajfi je napredna in želi, da ne bi

bilo več vojne. Dovolj jim je teh neredov. Izraelska mladina in Palestinci se srečujejo, družijo jih tudi umetnost, koncerti, slikarstvo ... Naši (no, jaz imam vse za naše, ampak vseeno se bolj ukvarjam z Arabci, v šoli z muslimani, izven šole pa več ali manj s kristjani) so tudi eni in drugi: nekaterim je prav, da so odrezani od vsega napredka, nekateri pa so napredni, se lepo izšolajo.

Se radi vračate v Slovenijo?

Seveda se rada vračam, saj je tam čisto drugačen svet. Narava tukaj me omami: tam samo pečine, skale, kamenje, na severu v Galileji je malo več vode in zelenja, tukaj pa na vsakem ovinku samo zelenje, zelenje, zelenje. Zelenje, to je življenje in zdravje. In lepi motivi so tukaj, tako kot biseri v nevestini kroni, ki se blešči – Slovenija. Tam pa je bolj enolično in skalnato in sončno. Zaradi tega se rada vračam in zaradi domačih. Zdaj sem se vrnila tudi zato, da se malo pozdravim – naši zdravniki se malo bolj zavzamejo. Pa tudi, da vidim, kako je Slovenija že napredovala. To me zanima; kakšni so odnosi, kakšen je pristop. Domovina je domovina – mati. Hvaležna sem za vse to.

Še o Sveti deželi ...

Tam je težko živeti, saj ne veš, kaj bo jutri. Mi smo bolj načrtni ljudje. Če rečeš ob pol sedmih, je ob pol sedmih, tam pa ne moreš z gotovostjo načrtovati, ker je vse v negotovosti: zdaj eni, zdaj drugi, zdaj tam, zdaj tukaj in nič ne veš, kje bo kaj. Kjer si ti, ne morem biti jaz, ti si meni sovražnik, ker si tam, kjer bi moral biti jaz ... Vse te težave in skrbi pa lažje premagujemo, ker se ta dežela imenuje Sveta dežela in »

» to za nas nekaj pomeni. Kadar sem v težki situaciji, potem grem na Kalvarijo (10 minut hoda od naše hiše). Tam, na tistih svetih krajih, dobim vedno novih moči in tako zaupanje v prihodnost, da izhlapijo vse te težave in jih ni več. Čeprav živiš tam, ne moreš teh svetih krajev obiskati iz navade, rutinsko – vedno je posebno doživetje, vedno je neka nova izkušnja in novo srečanje z Božjo skrivnostjo, s Kristusom. Saj niti ne znam povedati, kaj se zgodi v tistih trenutkih. Dejstvo, da se je tam odigral trenutek našega odrešenja: tam je zmagala ljubezen nad sovraštvom, življenje nad smrtjo in upanje proti vsakemu upanju; to je tisto, kar nas žene naprej in smo priče in pričevalci tega novega sveta. Tam ne delamo, da bi se ljudje spreobrnili, kje pa, Kristus sam bo to naredil. Kdor ima duhovna ušesa, lahko zazna skoraj skrivnostne niti, ki se spletajo v Izraelu tudi med Židi in tudi med muslimani. Tam je voz, na katerega je navezan skoraj ves svet in to se bo odvozlalo. Zato pa pravijo: ko bo v Jeruzalemu mir, bo na celem svetu mir. Tista moč, tista nova energija, novo življenje, ki se zmeraj rodi tam v svetem grobu, ki je prazen, te vsega prevzame. Dobesedno živiš evangelij in ga bolje razumeš. Tudi moje izraelske prijateljice, ki iščejo polnost stare zaveze v novi zavezi, me veliko naučijo. Ko spoznaš običaje, tradicije, praznike Hebrejcev, potem veš, da je polnost v Kristusu. Ob branju stare zaveze veliko preberemo o Jeruzalemu – to se tam doživi in živi in to je ta vrednost, ta biser Svete dežele. Vsem priporočam, da kdaj poromate tja!

Pogovarjal se je Klemen Ban.

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Mislec Umberto Eco je o salezijanskem oratoriju zapisal: »Genialnost oratorija je v tem, da svojim obiskovalcem predpisuje moralni in religiozni kodeks, sprejme pa tudi tistega, ki ga ne izpolnjuje.«

Zanimivo je, ko se don Bosku predstavi mož in mu ponudi prostor za »laboratorij«. Don Bosko mu pojasnjuje, da gre za »oratorij«; ko končno dobi ta prostor v Valdoccu, iz njega v resnici napravi pravi laboratorij, kjer izumlja, preizkuša, popravlja in udejanja svoje pedagoške zamisli, svoj preventivni sistem.

Oratorij – don Boskovo življenje

Oratorij dobesedno napolni vse don Boskovo življenje. Svoje prve izraze ima v igrah in nedeljskih srečanjih na domačem travniku v Becchi in pozneje v Družbi veselja. Razvija se v prvih letih duhovniškega dela. V Valdoccu pa se razcveti v mnogoterost pobud in v prve vzgojno-pastoralne strukture.

V prebiranju don Boskovih Spominov na Oratorij sv. Frančiška Saleškega opazimo, da so v srečevanju s fanti iz oratorija postavljeni temelji nekega projekta, zrasle so dejavnosti in dozorel je stil, način.

Značilnost oratorija

Prav zato so bile don Boskove pobude v začetku poimenovane

»Ustanove oratorijev« in prva hiša (materna hiša) je tudi po nadaljnjih preobrazbah ohranila ime »Valdovski Oratorij«. Toda kaj je značilnost te oratorijanske izkušnje? 21. vrhovni zbor salezijancev je odgovoril: osebni odnos prijateljstva salezijanca z mladim ter bratska navzočnost vzgojitelja med mladimi; ustvarjanje okolja, ki omogoča srečevanje; ponudba najrazličnejših dejavnosti prostega časa; misijonski čut »odprtih vrat« za vse mlade, ki želijo vstopiti; odprtost za skupino, s pozornostjo do osebe; postopna vzgoja prek pedagogike praznika; sistematična poklicna kateheza, prizadevanje za solidarnost, za skupino in za vse z namenom vzgojiti trdno človeško in krščansko osebnost.

Ustvarjalnost

Don Bosko je bil trdno prepričan, da je od Boga poklican za službo mladim; čutil je, da ga Bog vodi in navdihuje. Hkrati pa je bil dovteten za kazalke zgodovine in pozoren na dejanski položaj svojih mladih. Zato v oratoriju v njem bolj kot sijajnega upravljavca razberemo ustvarjalno genialnost, ki opazi stanje in se zna nanj odzvati, pri čemer ga vodi ljubezen do duš.

Tipična izkušnja, ki jo je živel don Bosko s fanti v Valdoccu, se predstavlja kot trajni model in temeljno merilo za razločevanje in prenavljanje – v dinamični zvestobi – vseh salezijanskih dejavnosti in ustanov. Seveda ne gre za reprodukcijo čisto

Valdocco: pedagoški laboratorij

enake izkušnje – saj niti geografske, zgodovinske in kulturne koordinate niso iste – pač pa jo je potrebno upoštevati kot matrico in sintezo oz. povzetek genialnih vzgojnih in apostolskih stvaritev svetega vzgojitelja: zrel sad vseh njegovih prizadevanj.

Vzorec za danes

Tudi danes je potrebno sklicevati se na oratorij in tej besedi dati polnost pomena, s privlačnostjo prvih časov. Oratorij namreč predstavlja vzorec za vsako salezijansko ustanovo, ki mora hkrati biti: dom, ki sprejema, in družina, zlasti za tiste, ki je nimajo; župnija, ki evangelizira in nam predstavlja Jezusa kot Pot, Resnico in Življenje, ki računa z nami in je sposoben življenje napolniti s smislom; šola, ki uvaja v življenje in je dostopna za tiste, ki bi drugje naleteli na težave; dvorišče za srečevanje med prijatelji in za življenje v veselju. To so bogati salezijanski izrazi, zgovorne podobe.

Današnja kultura potrebuje salezijansko karizmo. Polje delovanja je obsežno in domovina mladih neizmerna. Nova vprašanja izzivajo in odgovor nanje ne sme izostati. A kljub temu se domišljija ne sme razviti za kakršno koli ceno in na kakršen koli način. V presojo je potrebno vnesti razumevanje za vrednotenje stanja ter pogum srca, da bi bili vedno zvesti temu »oratorijanskemu merilu«, prepričani, da je v Valdoccu don Bosko uresničil svojo zavzetost za rešitev mladih.

Darovano življenje

Foto: M. Lamovšek

V mesecu juniju mi je bilo podarjeno, da sem lahko spremljal eno skupino romarjev v kraju, kjer je bil rojen, živel in deloval sveti Janez Bosko, veliki vzgojitelj mladih in ustanovitelj salezijanske družbe, družbe hčera Marije Pomočnice ter združenja salezijancev sotrudnikov. Na poti se je naša romarska družina zaustavila v mestecu Lu Monferrato, 60 km oddaljenem od Turina. V tem kraju je bil rojen tretji don Boskov naslednik v vodstvu salezijanske družbe, sedaj že blaženi Filip Rinaldi. Obiskali smo župnijsko cerkev, kjer nas je zelo prijazno nagovoril domači župnik, pranečak bl. Rinaldija.

V stranski kapeli smo opazili plošče z več kot 100 imeni. Ob vprašanju, kdo so ljudje, katerih

imena so zapisana na ploščah, nam je župnik povedal, da pred več kot 150 leti v tej župniji niso imeli duhovnika, čeprav so si ga zelo želeli. Škof ga ni mogel dati, ker ga ni imel. Farani, zlasti žene in matere, so začeli razmišljati o tem, kaj naj naredijo, da duhovnika le dobijo. Med njimi se je porodila pobuda, da bi se vsak večer začeli zbirati v župnijski cerkvi k molitvi za duhovne poklice ... In kakšen je bil sad vztrajne stoletne molitve? V dobrih 100 letih se je za duhovni poklic iz te majhne župnije odločilo več kot 300 fantov in deklet, med katerimi je bil tudi Filip Rinaldi in dva njegova brata ter tri sestre.

Zakaj vam to pripovedujem? Zato, ker smo sadov teh njihovih molitev deležni tudi mi v Sloveniji. V prejšnji številki SV sem Vam obljubil, da bom na kratko spregovoril o svetni-laiški ustanovi don Boskovih prostovoljk (DBP), ki jih je ustanovil bl. Filip Rinaldi in živijo ter delujejo med nami v Sloveniji.

Kdo so don Boskove prostovoljke?

Prvi začetki segajo v leto 1917, ko so tri dekleta prišla k salezijanskemu duhovniku Filipu Rinaldiju »z živo željo biti hčere Marije Pomočnice v svetu«. Čeprav čas v Cerkvi tedaj še ni bil zrel za to, da bi Bogu posvečena dekleta svojo posvečenost živela v svetu, je bil Filip Ri-

naldi pozoren na znamenje Duha in v letu 1919 je prvih sedem deklet posvetilo svoje življenje Bogu in tako postavilo temelje temu, kar je danes svetna ustanova don Boskovih prostovoljk.

Prostovoljka je neporočena ženska, ki podarja svoje življenje Bogu in bližnjemu v don Boskovem duhu. Je laikinja, ki se zaveda svojega krstnega posvečenja, in ker je odgovorila na poseben Božji klic, še bolj korenito zaživi to posvečenje po izpovedi evangeljskih svetov ter se zaveže, da bo živela kakor Kristus ubožno, čisto in pokorno.

Prostovoljka se potem, ko je naredila zaobljube, ne loči od sveta, od svojega okolja, od svojega dela, od svoje družine, ampak deluje prav tu in vnaša vanj polnost svoje korenite ljubezni. Njeno poslanstvo je v tem, da ostane v svojem okolju, brez zunanjega razpoznavnega znamenja, ki bi jo ločilo od drugih. Loči jo samo svobodna, nesebična in razpoložljiva ljubezen, ko uporablja sredstva sveta, da bi usmerjala vsako stvar k Bogu. Kratko bi lahko rekli, da je don Boskova prostovoljka posvečena salezijanka, ki hoče živeti »visoko mero vsakdanjega krščanskega življenja,« živi v svetu in deluje v duhu svetega Janeza Boska.

Posebna značilnost DBP je tajnost. Njihova vključenost in njihova posvečenost v svetno ustanovo je za ljudi tajnost, prizadevajo pa si, da so sadovi njihove posvetitve

vidni v kvaliteti njihovega krščanskega življenja in delovanja. Svet potrebuje pričevanja ljudi, ki živijo zavzeto, v veselju in upanju svoje krščansko poslanstvo. Tajnost jim omogoča delovati znotraj neke družbe, ki ni krščanska. Tajnost ni neki načrt, ampak je poseben slog življenja in pričevanja za višje vrednote.

Vsega tega DBP ne uresničuje izolirana - osamljena, temveč v občestvu z drugimi sestrami, ki pripadajo svetni ustanovi don Boskovih prostovoljk.

DBP se čutijo kot živ del široke karizmatične salezijanske družine, ki ji uradno pripada še 23 drugih različnih skupin posvečenega življenja. Želijo v življenju in delovanju udeležiti pastoralno ljubezen, ki jo je Kristus raznel v don Boskovem srcu in v srcu Filipa Rinaldija.

Dragi molivci, vključimo v svojo molitev tudi to svetno ustanovo ... Če katero dekle čuti, da ji Bog podarja to obliko posvečenega življenja, lahko dobi uvodne informacije na naslovu:

Ivan Turk

Trstenik 23, 4204 Golnik

tel. 031-358-018

e-pošta: ivan.turk@salve.si

Ivan Turk, voditelj SMZ

Leto mladih 2008–2009

“In boste moje priče”

SEPTEMBER

Molimo za mlade, da bi **želeli** biti Jezusove priče.

OKTOBER

Molimo za mlade, da bi **hoteli** postati Jezusovi pričevalci.

NOVEMBER

Molimo za mlade, da bi **postali** pogumni Jezusovi pričevalci.

MOLITVENI NAMENI

začetek našega veselja

prosi za nas

Marija,

ki si s svojim privoljenjem Božjem povabilu
prinesla svetu resnično veselje,
prosi za nas, ki danes iščemo srečo, veselje in mir!

Ti, ki si zaradi svoje odprtosti Bogu
postala začetek našega veselja,
pokaži tudi nam, kaj je pravo veselje,
pokaži nam pot do veselja, ki traja in osrečuje!

Pomagaj nam razločevati med plehkostjo trenutnih užitkov
in veseljem, ki napolni srce in mu daje zagon!
Pomagaj nam odkrivati srečo v plemeniti bolečini
in razočaranje v sebičnem hlastanju po ceneni sreči tu in takoj!

O, Devica, ki si zavestno izrekla Bogu svoj »da«
in ga vse življenje živela v veri in zaupanju
v Njegovo ljubezen in zvestobo;
izprosi nam ponižno modrost, ki v hvaležnosti za Božje darove
odkriva svoje veselje, srečo in mir!

Začetek našega veselja,
Mati, ki bdiš nad nami
in spremljaš vsakega izmed nas
na poti k večni sreči,
prosi za nas!

s. Marija Žibert

Da bi prepoznali

Foto: A. Hostnik

Popotovanje po velikanski državi smo začeli v znamenitem turističnem mestu Brisbane. V tem delu Avstralije je zelo lepa obala, primerna za počitnikovanje, zato mnogi domači in tuji turisti tu preživijo svoj letni dopust. V živalskem parku Lone Pine (Brisbane) smo se srečali s koalami, kenguruji, kačami, papigami ter drugimi živalmi. Obiskali smo zelo zanimiv akvarij, kjer smo spoznavali bogat podvodni svet. Očarali so nas morski psi, pa ogromni raki ter raznobarne ribe ... Bog ima res smisel za lepoto in kombinacijo barv, smo modrovali ob pogledu nanje. Bivanje v Brisbaneu smo končali z ogledom plantaže ananasa in oreščkov macadamia.

Naše uvodno potepanje po peti celini smo nadaljevali v Cairnsu. Nagovorile in pozdravile so nas neskončne peščene obale in toplo morje. Odpeljali smo se na Zeleni otok, kjer smo uživali v plavanju in raziskovanju koralnega grebena ter krasnih jat rib. Celodnevni izlet po tropskem gozdu je bila zelo lepa izkušnja. Gre za najstarejši deževni gozd na svetu. Seveda je tudi med našim obiskom deževalo. Iz oči v oči smo se srečali tudi s krokodili. Vodič nam je zaupal, da je največji krokodil na tem področju tehtal kar dve toni in je meril devet metrov. Zaplesali smo z aborigini, najstarejšimi prebivalci celine. Pravijo, da naj bi bili tu navzoči že 40.000 let. Njihovo življenje je bilo in je še danes zelo povezano z naravo.

Slovenski romarji, ki smo se udeležili svetovnega dneva mladih v Sydneyu v mesecu juliju, smo poskušali od prvega dne naprej graditi občestvo mladih kristjanov. Na pot smo se odpravili že malo pred uradnim začetkom svetovnega dneva mladih, da bi si ogledali nekaj avstralskih naravnih ter kulturno-zgodovinskih znamenitosti.

Foto: A. Hostnik

v Cerkvi svoj dom

Svetovni dan mladih

V prvem delu našega romanja pa nismo spoznavali in se čudili samo prelepim naravnim lepotam Avstralije, ampak smo se poglobljali tudi v lepote nekaterih svetnikov, ki so bili določeni za zavetnike romanja mladih. Najprej smo se priporočili Božjemu služabniku Janezu Pavlu II., ki je začetnik in oče svetovnega dneva mladih. Prebrali smo del njegovega govora, ki nam ga je namenil ob svojem obisku mladih v Postojni leta 1996. Spoznali smo pretresljivo zgodbo mlade svetnice Marije Goretti. Zaradi želje po čistem življenju je rajši umrla, kakor pa da bi z grehom umazala svoje življenje. Občudovali smo dobroto in zaljubljenost v Gospoda mladega blaženega Petra Jurija Frassatija. Kljub temu, da je izhajal iz premožne italijanske družine, je postal prijatelj in dobrotnik turinskih revežev. Na koncu pa smo se spomnili še velike prijateljice ubogih, blažene Tereze iz Kalkute. Kasneje smo v Sydneyu srečali mnogo njenih sester, ki še danes s preprostostjo in junaško skrbijo za najbolj revne med revnimi. Ti svetniški liki so v nas budili željo po svetosti.

Po uvodnem delu smo vstopili v uradno dogajanje svetovnega dneva mladih v Avstraliji. Svetovni dan mladih se vedno prične z dnevi po škofijah. Slovenci smo bili razdeljeni v tri škofije: Wollongong, Port Pirie in Melbourne.

Za vse nas so Avstralci pripravili zanimiv program, s katerim so nam želeli predstaviti svoj način življenja, zgodovino staroselcev in versko življenje.

Skupaj z drugimi dvaintridesetimi romarji sem poletel proti Melbourneu, kjer so nas na letališču

pričakali slovenski rojaki pod vodstvom frančiškana p. Cirila Božiča. Gostoljubni rojaki so nas sprejeli na svoje domove. Naslednji dan smo z njimi obhajali sveto mašo, ki jo je vodil mariborski škof Peter Štumpf. V pridigi je izpostavil, kako pomembna je sveta maša v kristjanovem življenju in varstvo Marije Pomočnice. Največji dogodek v Melbourneu je bila sveta maša, ki jo je vodil krajevni škof Dennis Hart na stadi-

onu Telstra Dome. Zbralo se nas je 40.000 romarjev in domačih vernikov. V naslednjih dneh so nam tudi slovenski rojaki želeli pokazati kakšno avstralsko zanimivost, zato so nas popeljali na izlet v Sovereign Hill, nekdanje rudarsko mesto in nahajališče zlata. Najlepše srečanje z rojaki pa smo doživeli v nedeljo, ko smo se zbrali pri nedeljski sveti maši. Po maši smo imeli skupni agape ter nadvse zanimivo predstavitev Avstralije. Na odru so se izmenjavale plesne, folklorne, glasbene in druge kulturne točke, ki so jih pripravili župljani slovenske župnije svetega Cirila in Metoda v Melbourneu.

Vrhunec romanja mladih pa se je zgodil v Sydneyu, največjem avstralskem mestu. Počasi so se v velemestu začele zgrinjati množice mladih romarjev s celega sveta. Romarji različnih kultur, jezikov in navad smo začeli postajati ena družina. Vodila nas je želja srečati se svetim očetom in vsemu svetu pokazati, kako lepo »

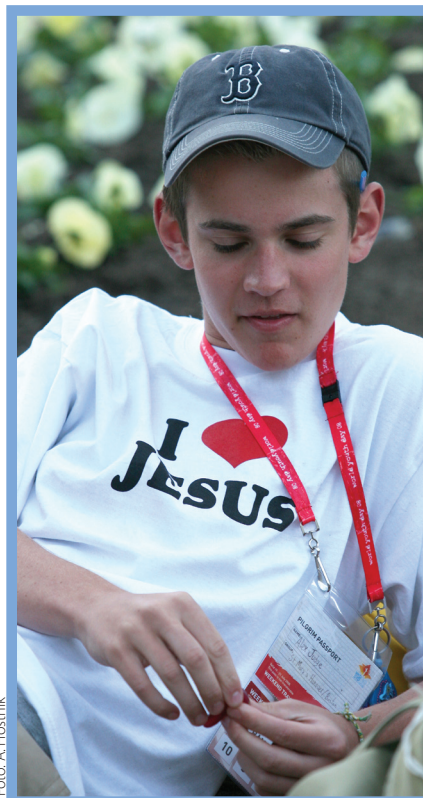

Foto: A. Hostnik

»Želim vam vliti poguma, da bi naredili korak naprej v Kristusov ljubeči objem in prepoznali v Cerkvi svoj dom. Nikomur ni treba ostati zunaj, kajti od binkoštnega dne je Cerkev ena in vesoljna.«

*Iz nagovora Benedikta XVI.
ob prihodu v Sydney*

»Prišel sem kot Petrov naslednik in Boga prosim, da bi ta veliki shod, ki združuje mlade iz vsakega naroda in ljudstva pod nebom, postal nova dvorana zadnje večerje, da prejmete moč Svetega Duha, ki bo prišel nad vas. Pri vsaki maši Sveti Duh znova pride nad nas na klic molitve Cerkve, ne le da bi spremenil naš dar kruha in vina v Jezusovo telo in kri, ampak tudi da spremeni naše življenje, da iz nas s svojo močjo v Kristusu naredi eno telo in enega duha. Moč Svetega Duha je moč Božjega življenja, je moč, ki nas in naš svet vodi k prihodu Božjega kraljestva. Moč Svetega Duha je ljubezen, ki nas povezuje s Kristusom in med seboj, je luč, ki odpre naše oči, da vidijo čudovita dela Božje milosti v vsakem od nas.«

Benedikt XVI. pri sklepni sveti maši svetovnega dneva mladih v Sydneyju

» je biti mlad kristjan, ker nas povezuje in posvečuje Sveti Duh.

Kako lepo ozračje je zavladalo med nami, ko je med nas prispel sveti oče! Zaželel nam je, da bi kakor prvi učenci postali odprti Svetemu Duhu in postali preroki sodobnemu svetu. V teh dneh pa ni imel pomembne vloge le sveti oče, ampak tudi naši škofje, ki so pripravili za romarje kateheze in z nami obhajali sveto mašo. Z nami je romal mariborski škof Peter Štumf.

Kar tri dopoldneve se je s slovenskimi mladimi zadržal v premišljevanju o Cerkvi in vlogi mladih kristjanov v cerkvenih skupnostih. Romarji smo z zanimanjem prisluhnili nagovorom, obhajali sveto mašo in mnogi opravili tudi sveto spoved. Slovenski romarji, kar 110 po številu, smo se v teh dneh zbirali v slovenski župniji svetega Rafaela v Sydneyju. Prav tako kakor v Melbournu so nas tu gostili slovenski izseljenci. Zares so se potrudili, da bi se med njimi počutili čim bolj domače. Uspelo jim je.

V petek popoldne smo opravili križev pot po sydneyskih ulicah. Mladi Avstralci so pripravili dramsko uprizoritev Jezusovega trpljenja. Režiser križe-

vega pota je bil avstralski duhovnik Franco Cavarra, ki je bil poklicni režiser v operi, preden je postal duhovnik.

V soboto smo romarji preplavili sydneyske ulice in iz vseh koncev romali na prizorišče, kjer je bila večerna vigilijska. Mladi iz različnih narodov so pripravili pričevanja. Seznanili so nas, kako s svojimi vrstniki živijo krščanski poklic v vsakdanjem življenju, s kakšnimi problemi se srečujejo in kakšno veselje doživljajo. Vsi pa smo klicali Svetega Duha, da bi posvetil vse narode, da bi z novo močjo služili Gospodu. Večerno bdenje smo končali s skupno adoracijo. Celotno prizorišče sta zajela mir in tiha molitev. Nepozabno je doživetje, ko smo na kolenih slavili Jezusa, ki nas je zbral na tako lepem srečanju.

Naslednji dan pa smo obhajali sveto mašo s svetim očetom. Med lepo pripravljenim bogoslužjem je 24 mladih s celega sveta prejelo zakrament svete birme. Ob koncu homilije je papež Benedikt XVI. zaklical vsem mladim:

»Cerkev potrebuje vašo vero, vaš idealizem in vašo velikodušnost, da bi lahko vedno ostala mlada v Duhu.«

Za mnoge mlade kristjane je bilo to romanje velika duhovna avantura. Sveti Duh je opravil pomembno nalogo. Povezal

je mlade ljudi, da smo nekaj dni skupaj prebivali, prepevali, molili in slavili Boga. Upam, da bo to romanje obrodilo trajne sadove v naših srcih. V teh dneh smo bili ena družina. Cerkev je postala naš skupni dom.

Benedikt XVI. je mladim zastavil tudi konkretno vprašanje in izziv:

»Dragi mladi, kaj boste zapustili rodu za vami? Ali svoje življenje gradite na trdnih temeljih, ali gradite kaj, kar bo obstalo? Živite svoje življenje tako, da dajete Svetemu Duhu prostor v svetu, ki hoče pozabiti Boga ali ga celo zavrača v imenu napačno razumljene svobode? Kako uporabljate darove, ki so vam bili dani, moč Svetega Duha, ki se še vedno razliva na vas? Kakšno dediščino boste zapustili mladim za vami? V čem boste drugačni?«

bl. Lavra Vicuña

Dar ljubezni male deklice

Za temelj ljubeznivih in žalostnih dogodkov Lavre, drobne in zelo mlade čilske deklice, ne služi legenda, ki naj bi jo stkalo več oseb, marveč 653 strani pričevanj pod prisego in dokumentov, ki so jih preučili poznavalci; preiskava je trajala 50 let.

Oče Jožef Dominik je bil iz plemiške družine v Santiagu, glavnem mestu Čila, v službi pa pri vojaki. Bratje so nanj gledali sumničavo, ker se je poročil s preprosto šiviljo, Mercedes Pino. Ko je bilo Lavri 8 let, je oče umrl; mati je ostala z dvema nepreskrbljenima otrokoma in brez sredstev za preživetje. Mati je z njima poleti 1899 odpotovala prek planin v Argentino.

Tam se je Mercedes znašla sama brez opore, brez dela. Manuel Mora, pravkar odpuščen iz zapor, jo je spoznal in jo odpeljal na svojo farmo. V tisti samotni pokrajini je imel dve farmi, 'estancias', kjer je redil govedo s pomo-

čjo delavcev in družin, ki so bile popolnoma odvisne od njega. Bil je značilen argentinski 'gaucho', močan in predrzen, vedno na konju in pripravljen za prepir.

Obilna hrana in ponižanja

Misijonar, ki je dolgo deloval v tistih krajih, Zaharija Genghini, je povedal: »Gospa Pino, ki se je znašla sama s skrbjo za dve hčerki, je privolila, da bo živela z Manuelom Morom, kot to v podobnih razmerah storijo mnoge ženske v teh krajih. Temu se tukaj nihče ne čudi.«

Na prostrani 'estanciji' sta Lavra in njena sestra Julija Amanda prvokrat v življenju okusili obilno hrano, lepe oble-

ke, gospa Pino pa je sprejela ponižanje, da bo žena moža, ki se z njo ni poročil in je od časa do časa postajal nečloveški.

V šoli pri sestrah

Dvajset kilometrov od farme je ležala vas Junín de los Andes. Sestre hčere Marije Pomočnice so leto pred tem odprle misijonsko šolo za okoliške deklice. Mercedes je svoji hčeri vpisala tja. V vpisnici šole je pri datumu 21. januarja 1900 vpisano: »Julija Amanda, šest let, in Lavra del Carmine Vicuna, devet let, obe po rodu iz Čila. Plačuje ta mesečno vsaka 15 pezozov.« Vsota se zdi malenkostna, toda to je bilo sredstvo, s katerim je

Manuél Mora poniževal in mučil mater in dve hčerki; on, ki je vrgel 15 pezosov na vsako mizo, kadar je stavil na konje.

Don Crestanello, Lavrin spovednik, je o tistih prvih mesecih pričal: »Sestre so kmalu opazile Lavrine kreposti. Miren značaj, preprostost in skromnost, prijazno in ljubeznivo vedenje so razodevali njeno mirno in nedolžno naravo, zaradi česar so jo takoj vzljubili in cenili.«

Lavra je omedlela

Mercedes Pino je prihajala vsak mesec k hčerkama na obisk. Lavra jo je vpraševala, kako živijo na 'estanciji', mama pa je vedno odgovarjala le na splošno. V živahni bistrosti pri svojih devetih letih je pričakovala novic, da se bo mati kmalu poročila z Manuélom Morom. Toda te vesti ni bilo nikdar. Sestra Roza je zapisala: »Ko sem prvokrat pri verouku razlagala zakrament svetega zakona, sem rekla, da živijo v smrtnem grehu tisti, ki živijo skupaj, ne da bi bili povezani z zakramentom svete Cerkve. Ob teh besedah je Lavra omedlela ...«

1. januarja 1901 so razdelili spričevala, takoj nato pa so se začele počitnice. Ena sama stvar pa je Lavro zelo motila. Ko jo je mama prvič videla, kako moli s sestro, ji je rekla nekoliko v zadregi: »Lahko molita, kadar koli hočeta. Toda pazita, da vaju ne vidi gospod Mora. Zelo bi se razjezil.«

Žrtev za mater

Naslednje leto, ko je Lavra obiskovala drugi razred, je sme-

la prejeti prvo obhajilo. Prejela ga je 2. junija 1901. Njena mati je bila zraven, a ni prejela zakramentov. Ko jo je sestra Roza vprašala, ali je ob tistem prvem srečanju z Jezusom molila zanj, je Lavra odgovorila: »Na nikogar nisem pozabila.« V dneh priprave je napisala tri »sklepe«, ki so ohranjeni v njeni skrivljeni in urejeni pisavi.

»Prvi sklep: O moj Bog, hočem te ljubiti in ti služiti vse življenje; zato ti podarim dušo, srce in vse svoje bitje. Drugi: Rajši umrjem, kot da bi te z grehom žalila; zato se hočem zatajevati v vsem, kar bi me lahko oddaljilo od tebe. Tretji: Sklenem, da bom storila vse, kar vem in morem, da te ljudje spoznajo in vzljubijo; in da bom zadoščevala za žalitve, ki jih prejemaš vsak dan od ljudi, zlasti od oseb moje družine. Moj Bog, daj mi življenje, polno ljubezni, zatajevanja in žrtve.«

Trpela v skritosti srca

V naslednjih mesecih je Lavra postala resna, kar prerese za svoja leta. Sestrica se spominja: »Delala je žrtve. Pogostokrat me je vabila, naj moliva za mamo.« Don Crestanello pa je pričal: »Materin položaj ji je grenil srečo, ki jo je občutila v Marijini hiši. Trpela je v skritosti svojega srca ... Potem se je nekega dne odločila, da bo darovala svoje življenje in rada sprejela smrt v zameno za zveščanje matere. Prosila me je celo, naj blagoslovim to njeno gorečo željo. Dolgo časa sem se obotavljal.«

Pretepel jo je do krvi

Januarja 1904 se je Lavrino zdravje poslabšalo. Vročina ni popustila ne podnevi ne ponoči. Sredi meseca je prijezdil Manuél Mora. Hotel je odpeljati Mercedes s seboj na farmo. Ker se je uprla, se je odločil, da bo prenočil v koči pri Felicindi Lagos, kamor se je Mercedes preselila z bolno Lavro. Lavra je bila odločna: »Če on ostane, grem jaz k sestram.« Šla je ven in se napotila proti šoli. Manuél jo je dohitel, jo vrgel po tleh in jo pretepel do krvi. V svojem besu bi jo lahko ubil, če ne bi prišla Felicinda, ki je zaslišala Lavrino kričanje.

Manuél se je povzpел na konja in odjezdil. Lavra je nekaj dni visela med življenjem in smrtjo. Popoldne 22. januarja so ji prinesli popotnico. Imela je še toliko moči, da je materi povedala svojo skrivnost: »Že pred časom sem svoje življenje darovala zate ... Mi oblubiš?« Navzoča sta bila Mercedesita in don Genghini. Mama jo je gledala z razprtimi očmi, ji stisnila roke in rekla: »Prisežem ti.«

Lavra je umrla ob šestih zvečer 22. januarja 1904. Naslednji dan je Mercedes Pino šla k spovedi in je ob krsti svoje hčerke prejela sveto obhajilo.

V kraju Junín, kjer je Lavra preživela zadnji del svojega življenja, nihče ni imel fotografskega aparata. In tako o njej nimamo nobene fotografije. Po navodilih sestre je neki slikar narisal cvetoč obraz: »uradni« Lavrin obraz. Tisti pravi obraz, ki naj bi na dnu oči nosil pregriinjalo trpljenja zaradi zlobe tega sveta, pozna samo Bog. ■

Enomesečna izkušnja misijonskega prostovoljstva je letošnjim 16 udeležencem pustila sledi. V angolskih misijonskih centrih v Cacucacu, Calulu in Bengueli smo delili življenje in delo s sestrami salezijankami in otroki, ki obiskujejo njihove šole. Podali smo si roke in odprli srca za neverjetno izkušnjo Božje ljubezni, ki se je izražala v smehu in petju, v igri in sprehodih, v delavnicah in druženju, pa tudi v boleznih in umazaniji, v utrujenosti in nerazumevanju in v revščini ter pomanjkanju. A bila je Božja ljubezen.

»Pustite male k meni«

BESEDILO: MARKO SUHOVERŠNIK sdb

FOTO: HIERONIM BELAK IN LAVRA HANOV

Na koncu sveta

V delavnicah sredi predmestnih barakarskih naselij spoznaš življenjski utrip angolskih otrok. Poteptana suha tla, zemeljske opeke in pločevinaste strehe so njihov dom. A iznajdljivost in ustvarjalnost sta tisti spremljevalki, ki jih vzgajata in uvajata v življenje, v navezovanje odnosov, v preživetje samo.

Učilna zidana

Cerkev v Angoli in z njo sestre HMP ter salezijanci so tisti, ki najbolj zavzeto razvijajo in podpirajo šole. V vsakem novonastalem naselju je bogoslužni prostor, ki je obenem tudi prostor za opismenjevanje otrok in starejših. Tudi naš oratorij se je dogajal na teh mestih.

Obdani s soncem

Kljub revščini in nezmožnosti pomagati vsem smo izkusili radost in notranji mir. Vrednote so se krepko premešale in nevidna povezanost ostaja. Saj sonce sveti vsem enako ...

Bogata revščina

Nasprotje je angolska značilnost. Bogata v naravnih virih, bogata v mladih, željnih dela, a revna v grabežljivosti peščice in pritiskih globalizacije. V tem, nam tako nerazumljivem začaranem krogu, je potekala misijonska izkušnja. A otroci so nam s svojo igrivostjo in zvedavostjo zapirali usta.

Delovni dan

Preprosta barvica in list papirja sta predmeta, s katerimi smo se jim približali in oni so osvojili naša srca. Z njima so se odpravili v svet zabave, pa tudi učenja, saj jih velika večina ne more v šole, ker je prostora v šolah premalo ali pa so predrage ...

10 in 25

Letošnja skupina prostovoljcev InicijativAngola je praznovala dvojni praznik: deseto obletnico začetka odhodov v Angolo in 25-letnico prisotnosti sester HMP v Angoli. Sestra Zvonka Mikec, predstojnica vizitatorije, je ti praznovanji združila in povezala v zahvalo Mariji Pomočnici za Božji blagoslov pri poslanstvu sester ter medsebojno obogatitev prostovoljcev in otrok, s katerimi smo preživeli del svojega življenja.

Mladostni objem

Mladi kljub revščini z optimizmom zrejo v prihodnost. Želja po znanju je motor, ki jih žene naprej. Odprtost za pogovor in pomoč pri naših delavnicah sta temu v prid. Prijateljske vezi, ki smo jih spletli, bodo zato še dolgo ostale.

KEREČEV SKLAD

V »KEREČEV SKLAD« za salezijske misijone in misijonarje ter za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 23. junija do 31. avgusta 2008 darovali:

Adanič P., Bezek D., Blatnik M., Brezavšček R., Brodarič M., Furlan I., Gomboši C., Hribernik P., Japelj M., Jurak M., Klakočar M., Knez R. (razni-MZA), Kržišnik K., Maver M., Močnik V., Rihar L., Sajovic I., Strniša A., Šerbak R., Šircelj F., Topler A., Turk M. B., Urbanija L., Veršnjak L. in nekateri neimenovani dobrotniki. **BOG POVRNI!**

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

»Vesel ostani, kjer pojo – hudobni pesmi nimajo«

Grški filozof Platon je dejal: »Kolikor boljše glasbo bomo imeli, toliko boljša bo država!« Mi pa bi lahko dodali: »Čim boljše petje in glasba bosta v cerkvah, tem bolj živa in močna bo Cerkev, župnija, tem boljši bodo tudi kristjani!«

Zelo pomembno je, da se v Cerkvi ukvarjamo tudi s petjem in glasbo. Tudi zato ima glasbena šola na Rakovniku zelo pomembno mesto. Glasbena in pevska vzgoja sta zagotovo velika pomoč v človeški in duhovni rasti otrok in mladih. Tega dejstva se je pri vzgoji mladih zelo dobro zavedal sv. Janez Bosko.

Nadvse znamenita je bila don Boskova godba, ki je zaznamovala zlasti prva desetletja don Boskovega delovanja. Znameniti so bili jesenski sprehodi don Boska s fanti v njegov rojstni kraj. Navadno jih je spremljala godba, ki je spravila na noge množice ljudi – saj so morda prvič videli mlade fante, kako navdušeno igrajo na razne instrumente. Nekoč so se

don Boskovi fantje spravili v tri čolne in na reki Pad sredi Torina priredili pravi pevski in glasbeni koncert, ki mu je navdušeno prisluhnilo več tisoč ljudi. Pa tudi v cerkvi so pri raznih bogoslužjih don Boskovi fantje s svojim deškimi petjem in igranjem prese-nečali vernike.

Na Rakovniku smo se pred leti odločili, da mladim ponudimo tudi možnost glasbenega izobraževanja. O tem ste si lahko prebrali že v prejšnji številki Vestnika, mnogi bralci Salezijanskega vestnika pa ste med počitnicami prejeli posebno zgibanko o Glasbeni šoli Rakovnik in o naših načrtih glede obnove prostorov za namene te šole. Nekateri ste se hitro odzvali in nam napisali

marsikatero spodbudno besedo, npr. da ste »nadvse veseli, ker se lotevamo obnove prostorov za glasbeno šolo«. Drugi pravite, da požete pri raznih zborih in zato dobro veste, da »sta glasba in petje res nekaj lepega«. Gospa iz Kamnika piše: »Saj človeka razveseli, ko sliši, da se današnja mladina še zanima za glasbo in sploh kar je lepo in dobro. Hvala Bogu! Ker so z delom vedno združeni tudi stroški, vam pošiljam v ta namen skromen dar!«

Presenečen in nadvse hvaležen sem vsem, ki ste nas pri teh načrtih že podprli – z molitvijo, simpatijami, pa tudi z darovi. Gospa Urška je zapisala: »Z veseljem sem prečitala vaše pismo. Takoj sem se odločila, da nekaj pošljem, sicer je bolj skromno, kot dar svetopisemske vdove. Veseli me, da skrbite in delate za in z mladino. Naj vam dobri Bog in Marija Pomočnica pomagata in blagoslavljata vaš trud in vaše delo. Še naprej vas bom spremljala v molitvi.« Tudi gospa Anica se je

nadvse razveselila naših načrtov, saj je s salezijanci močnejše povezana tudi zaradi svojega brata: »Čestitam, da ste že toliko ustvarili in še se trudite. Bog naj vam nakloni še dosti zdravja, uspehov in vas blagoslavlja. Ker je tudi moj brat Franci bil na Radni (pri Sevnici) deležen glasbenega pouka, sem še posebej vesela, da ustanovljate te nove prostore. Gospod naj blagoslavlja vaše delo. V globoki povezanosti v molitvi vas iskreno pozdravljam.«

Bil je prvi teden v septembru 2008. Tako zelo živahno je bilo na rakovniškem dvorišču ... Blizu 200 otrok in mladih je začelo novo šolsko leto v naši glasbeni šoli. Upajmo, da bomo zanje do prihodnje jeseni pripravili nove prostore. Bogu pa smo hvaležni, ker nam je naklonil to milost, da je na Rakovniku spet toliko življenja in veselja ... in ker ste zaradi svoje vsestranske pomoči v to veliko vzgojno poslanstvo vključeni tudi vi.

*Janez POTOČNIK, ravnatelj
Salezijanskega zavoda Rakovnik*

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 23. junija do 31. avgusta 2008 darovali:

Antolin Žerdin R., Anželj A., Bartol A., Behin E., Benet F., Bevc P., Bizjak J., Bizjak M., Bobnar F., Božič A., Bradeško A., Brezavšček R., Burgar A., Cerovec Š., Cesar M., Cesar S., Cizel M.A., Čujec A., Debevec A., Demšar E., Devetak G., Dobravčevi, Drobnič A., Drobnič M., Ferenčak R., Ferjan A., Fišter C., Francej d.o.o., Fras G., Furlan I., Gašperšič R., Golob J., Gorjup O., Gradišek J., Gregoričevi, Hodnik C., Horvat M., Hozjan K., Hribernik P., Hribšek A., Hurley E.J., Iskra I., Ivkovič L., Jakša A., Javoršek B., Jelnikar D., Jelnikar I., Jelovčan Ulaga M., Jeršin D., Jesenek E., Jurak M., Kač M.V., Kajfež K., Kapler A., Kavčič A., Kavčič Am., Kavčič An., Kavčič I., Kladnik I., Klemenčič F., Knez J., Knez R., Kočevar Z., Koler I., Končan I., Korbar N., Koritnik J., Košir A., Kovač M., Kovačec I., Kovačič J., Kramberger M., Kranjc T., Kraševac P., Krautberger A., Krebs M., Kržišnik K., Kumrovi, Lamovšek M., Lapanja R., Leban V., Lesjakovi, Levstek M., Levstik S., Likar A., Logar I., Lubej A., Macerl I., Majerič S., Makuc R., Malovrh M., Marinič J., Matkovič J., Mavčevi, Mavrič M., Mavričevi, Mazi J., Mejaš M., Mervič M., Mihelič E., Milavec L., Mivšek F., Mlinar M., Močnik V., Modrijančič I., Mrzel S., Nahtigal V., Napotnikovi, Oblak J., Oder H., Ogorevčevi, Osredkar M., Otrin I., Papež M., Pečkaj K.M., Pečlin A., Pejha O., Penko C., Perčič F.T., Perušek M., Petan M., Pezdirc V., Pfeifer M., Pintar J., Pirc A., Pirnat F., Pivk A., Pleško N., Podgornik M., Popič A., Popit J., Potočnik L., Potočnik M., Poznič J., Prelog T., Presiček A., Prevodnik C., Prijatelj E., Primona A., Prošek A., Pšeničnik G., Punčoh A., Purnat V.Z., Rajšp Stopar A., Rajterjevi, Rakušček D., Rejca, Rejec N., Režonja I., Ribič A., Rihar L., Rugar L., Rupnik S., Rus I., Ruter U., Sadar M., Sajko B., Saksida K., Senčur A., Silvester M., Stanonik M., Šerbak R., Šircelj F., Škrablovi, Škrbina M.T., Štalec J., Šterk F., Štravs A., Štuhec F., Švigelj J., Tacer S., Tekavec M., Topler A., Trdan K., Trdanovi, Trojar T., Trope A., Trtnik K., Turk F., Tušar C., Urbanč M., Veršnjak L., Vesel M., Vidmar J., Vidmar M., Vinšek J.Š., Vivod M., Vojska M., Vojska V., Volarič Z., Volavšek J., Zabel A., Zajc Barbič, Zajc V., Zaletelj A., Zaletelj V., Zelič M., Zemljic A., Zoran M., Zornik Z., Zrnec F., Zupančič U., Zupanovi, Željko M., Žibert P., Žolgar F. župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6

1000 Ljubljana

SI56 2420 0900 4141 717

sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

»Zgodba o brbljavih Grkih, ki so dobili črke kot podaljšek jezika, je znana. Ljudje so brali najprej glasno. Rimljani so najbolj razvili takšno bralno kulturo. Avtor je bral svoja dela, poslušalstvo, ki je prišlo na branje iz vlnudnosti, se je dolgočasilo ali spalo, tisto, ki je prišlo poslušat, da bi se iz avtorja norčevalo, pa je bilo glasno in prav nič spoštljivo. Kdor je znal, je bral glasno tudi tedaj, ko je bil sam. Tako so učili, pri tem je običajno ostalo. Med prvimi, ki so brali tiho, je bil sveti Ambrož, milanski škof in mentor svetega Avgušтина. Veljal je za čudaka, verjetno prav zaradi tihega branja.«

Miha Pintarič, Neškropljene limone, odlomek (Celjska Mohorjeva družba)

Nepozabno slovo

Nadškof dr. Alojzij Šuštar, zbornik ur. mons. Franci Petrič, DRUŽINA

Lik velikega človeka in Slovence, kristjana in škofa oblikujejo prispevki, ki so jih ob poslednjem slovesu od nadškofa Šuštarja izgovorili imenitni Slovenci, nosilci cerkvenega, kulturnega in političnega življenja. Zbornik je dragoceno pričevanje »zvezde repatice«, ki je sedemnajst let škofovske službe osvetljevala deželo in njeno ljudstvo pod Triglavom. Urednik Petrič, njegov dolgoletni tajnik, ga v uvodni besedi razveseljivo natančno opredeljuje: »Nadškof se je zapisal v spomin Slovencev kot pogumen branitelj človekovih pravic pri svobodnem izpovedovanju vere, kot boter demokratizacije, osamosvajanja in mednarodnega priznanja ter kot mož molitve in predan pastir božjega ljudstva pod Triglavom.« V svoji oporoki je nadškof še zadnjič nagovoril vse Slovence: »Ohranite in poglobite katoliško vero!«

Leksikon cerkva na Slovenskem

Škofija Koper – Dekanija Kraška, trije zvezki, MOHORJEVA, Celje

Knjižice majhnega formata, ki strnjeno predstavljajo cerkve na Slovenskem, so prijazno in mikavno branje na mizi slovenske kulture. V svojem VI. paketu v treh zvezkih (9-13-7 župnij) odstirajo podobo primorskih cerkva (ter njihove notranje opreme) z zornega kota sakralne umetnosti, zgodovinskorazvojnega, geografskega, cerkvenoupravnega. Opisi cerkva (župnijskih in podružničnih) so pregledni z gesli: lega in tloris, zgodovina,

zunanjščina, notranjščina, poslikava, oprema. Območje dekanije Kraške je v mejah Primorske, v katerem se umetnostnozgodovinsko ni izoblikovalo nobeno večje urbanizirano naselje in noben samostan, ki bi lahko privabil vrhunske mojstre. V njenih cerkvah so se uveljavljali samonikli mojstri, ki so vrsto generacij prenašali znanje in tradicijo svojih očetov na svoje sinove. Pojasnjevalno načelo avtorjev je izpisano v predgovoru (1. zvezek): »Podatki zgodovinske, geografske, biografske narave kakor tudi podatki o nekdanji opremi, nekdanjih zavetnikih cerkva in oltarjev, cerkvenih družbah in bratovščinah itn., so pri popisih upoštevani in navedeni tedaj, ko pojasnjujejo sedanjost umetnostno dediščino.« Zato so omenjena imena arhitektov in slikarjev najnovejšega časa: Tone Bitenc, Jože Kregar, Franc Kvaternik, Krištof Zupet in Veselka Šorli Puc.

Košičevi dnevi XX

Bogojina 1208–2008, zbornik, ur. Jože Vugrinec, društvo »KOŠIČ«

Vsak drobec je pomemben, ki se nanaša na »Bogino« ali »Bogmo« (kot je »Bogojina« imenovana v prvi pisni omembi, leta 1208). Zato s temi »dragotinami« zgodovinar, arheolog, etnolog in slavist z jastrebsko natančnostjo zarisujejo podobo Bogojine skozi stoletja, enako bistrovidno in očarljivo pa vpogled v njeno sodobno in dejavno podobo s svojim pristnim čutenjem odkrivajo sedanji učenci in učenke, pesniki in pripovedniki, duhovniki in bibliografi, čebelarji in tkalci, vinarji in lončarji. Če eni razmišljajo o preteklosti znanstveno zanesljivo,

drugi oddajajo utrip življenja včeraj in danes, otroško svežino in mladostno radoživost, ustvarjalno pronicljivost in kulturno razgledanost. Zbornik z vsemi prispevki je znamenje živega občestva, klic drugim krajem, da na enak ali podoben način ohranjajo žive vezi s preteklostjo, a ne tako močno, da bi jim zanimanje v preteklost zakrilo oči pred sedanjostjo: v njej živimo, v njej se gibljemo, njo soustvarjamo. Otroško pristrčno razmišlja učenka Tadeja: »Moja vas je prava vas ... Če pa v naši vasi se bo kdaj zgodilo, da ljudje jo bodo zapustili, se z oblakov bo izlilo, kar se je osemsto let godilo.« Iskriv je tudi zapis Anette: Življenje v Bogojini je preprosto, vsakdanje, zabavno, ljudje so prijazni, dobrosrčni, delavni in ponosni. In Melanie: ... Cesta predstavlja nam nove poti, cerkev oznanja, da življenje smo mi, ljubezen pa greje vse naše ljudi.

Odiseja mladih

Jože Bajzek (in šest soavtorjev), sociološka raziskava o mladini, DIDAKTA

Kar je na več kot štiristo straneh napisanega (in pospremljenega s preglednicami in statistikami, vprašalnici in odgovori) recimo raje »odisejada« mladih z obeh strani Mure. Bajzek, naš rojak iz Borače pri Radencih, profesor sociologije religije na salezijanski papeški univerzi v Rimu ter sodelavec na Sociološkem inštitutu iste univerze, se je znanstvenoraziskovalno (sku-

paj s šestimi izvedenci za raznotera specialna vprašanja) lotil izpovedi velikega števila osnovnošolske in srednješolske mladine (o vrednotah, družini, šoli, vzgojiteljih, učiteljih, veri, prijateljstvu, prostem času, odvisnosti in nevarnosti od drog in mamil) v Pomurju, natančneje osnovnih (36), srednjih (6) in gimnazijskih (2) šol škofije Murska Sobota. Podatki kažejo, da 667 učencev in dijakov (67,8 % populacije) obiskuje šole v Prekmurju, le 317 (32,2 %) pa šole v štajerskem delu. Zbrana je množica podatkov,

njim na rob pa je voditelj raziskave Bajzek med drugim zapisal: »Podatki in njihova razlaga nimajo namena biti nekaj dokončnega, ker se zavedamo, da se mladi spreminjajo, kakor se spreminjata čas in okolje. Čez nekaj let bodo mladi drugačni in morajo biti drugačni, ker bosta okolje in čas drugačna. Vse to pa ne pomeni, da jih ni treba poznati takšne, kakršni so danes, in izkoristiti te podatke za delo za njihovo boljšo prihodnost.«

Raziskavi v uvod je škof dr. Marjan Turnšek med drugim tudi zapisal:

»Mladi niso samo naša prihodnost, kot radi rečemo, ampak so del nas, so celo na neki način odraz naših življenj, tudi naših sanj o boljšem in pravičnejšem svetu, a tudi naših vrednot in življenjskih izbir.« In vendar je treba poudariti, da je zbornik »Odiseja mladih« dragocena in argumentirana podoba sodobne pomurske mladine. Blagrujemo predvsem tiste, ki z mladimi živijo na terenu, se z njimi srečujejo, z njimi trpijo, žalostijo in se z njimi veselijo ter z njimi odkrivajo resnico življenja.

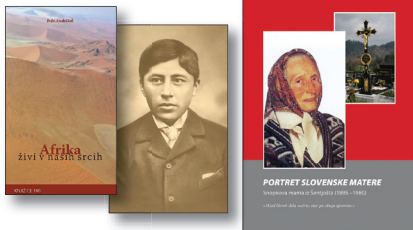
ZALOŽBA SALVE

Sin zelenih planjav / Blaženi Zefirin Namuncura

Alojzij Slavko Snoj, zbirka Knjižice, št. 182

Ob petih daljših poglavjih se poraja odsev Božje podobe Argentinca Zefirina Namuncura (1886–1905), devetnajstletnega mladeniča »iskrivihi oči«, pevca z odličnim sopranom, lepopisca in prvaka, »odličnega jezdeca«, sina indijanskega poglavarja Emanuela, prvega predstavnika indijanskih rodov, ki se je v srca vseh zapisal kot »srčen, srečen in solidaren«, kot »indijanski Dominik Savio«, »odlični kronist« (ohranjenih 45 pisem, 20 dopisnic, 15 podob z njegovim podpisom in pet lističev), vselej s silno notranjo željo, da bi »postal duhovnik«. Pretresljiv je scenarij, ki ga pisec Snoj postavlja na začetek knjižice: globoko občutenje dvestotisočglave množice, po večini indijanskega porekla, v Zefirinovem rojstnem kraju Chimpayu ob Riu Negro, 11. novembra 2007, ob razglasitvi za blaženega. Med to množico je bila tudi tridesetletna mati Valerija Herrera, ki je na priprošnjo mladega Zefirina čudežno ozdravela.

Ob orisu Zefirinove življenjske poti in njegove hoje za Kristusom pisec spretno tudi zarisuje širša duhovna obzorja, ki so jih z vso gorečnostjo in svetostjo ustvarjali prvi don Boskovi sodelavci – misijonarji Patagonije.

Afrika živi v naših srcih

Jože Andolšek, zbirka Knjižice, št. 180

Na primeru štiri afriških dežel – Egipta, Gane, Etiopije in Angole – pisec riše svoje srečanje s svetom, na katerega je v spremni besedi pokazal Stane Kerin: »Smetišča velikih mest, otroci brez možnosti izobraževanja, otroci, ki pijejo umazano, nezdravo vodo iz občestnega kanalizacijskega jarka, ljudje v zasilnih barakah, kjer v obraz udarita revščina in nemoč, pričakujejo, da jih opazimo, da začutijo, da nekdo ve za njihovo stisko.« Še nazorneje pa je na ta svet in ljudi opozoril Andolšek v kratkem zapisu, v katerem med drugim poudarja, da zaradi lakote vsak dan umre na tisoče otrok. »Ti otroci ne umirajo na očeh javnosti kot evropski ali ameriški, ne posname jih nobena kamera, ki bi njihove podobe prenesla v naše domove. Ti otroci umirajo posamično, so preslabotni za protest, brez moči, da bi kričali. Njihova revščina ostane za nas nevidna. Ne vidimo njihovega obličja ne njihovega boja za življenje ne njihovega trpljenja.

Doživete opise oklepata dve besedili: na začetku »Ne hodi mimo, bodi Samarijan«, na koncu »Pot solidarnosti – moja pot«. To je hkrati duhovno vozilo, ki bralca zavezuje, da tudi sam kaj stori.

Portret slovenske matere

Marija Stanonik, Snopkova mama iz Šentjošta

»Ko v Cerkvi na Slovenskem obhajamo Leto družine, je primerno, da poiščemo zglede za spodbudo tudi v preteklosti. Kaj je tedaj pomenila srečna družina? Na katerih vrednotah je slonela? Kako je preživljala in premagovala svoje krize? Kaj nam ti zgledi lahko povedo danes, ko smo doživeli in še doživljamo toliko družbenih sprememb, ko smo priče nekoč nepredstavljivega razvoja na skoraj vseh področjih človeškega delovanja.« Tako v predgovoru h knjižici nadškof mons. Alojz Uran. Stanonikova zatem vrsti osebne spomine Snopkove mame (pisati jih je začela sedem let pred svojo smrtjo), zatem pisma, ki jih je naslavljala na svoje otroke in otroke svojih otrok. **Nasproti svetostni podobi Snopkove matere z rezko disonanco para srce bralcu podoba neke druge matere z dvanajstimi otroki**, za katero Stanonikova pravi v uvodu: »Eden njenih sinov je obupal nad življenjem. Ni šla na njegov pogreb in tudi v črno se ni oblekla: Ne priznavam ga za svojega sina, je dejala.«

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

**SALEZIJSKI
VESTNIK** 5

Glasilo za salezijsko družino in prijatelje don Boska | september-oktober 2008

družinska | tiskovni | študentska | študentska | www.dobosko.si

**VSAK DRUGI
MESEC
DON BOSKO
PRI TEBI DOMA!****Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijsko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: **01/42.73.028**
faks: **01/42.80.579**
e-pošta: **vestnik@salve.si**

NAŠI RAJNI**Naročniki Salezijskega
vestnika, člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Berčan Katarina, Šmartno pri Litiji
Golob Antonija, Šenčur
Horvat Marija, Bratonci
Horvat Marija, Teharje
Kouter Marija, Melinci
Lončarič Stanko, Reka (Hr),
salezijanec pomočnik
Malneršič Francka, Prestranek
Markuš Marija, Duplek
Maroša Marija, Melinci
Mertuk Ana, Bratonci
Metelko Angela, Semič
Rozmarič Kristina, Veržeje,
mati sal. duhovnika
Seljak Francka, Žiri
Tratnik Janko, Ljutomer
Verban Anika, Lipovci
Vidmar Marjetka, Budanje
Žgavec Ljudmila, Godovič
Žmuc Ana, Turjak

KRISTINA ROZMARIČ**mati salezijskega duhovnika
1913–2008**

V župnijski cerkvi sv. Mihaela v Veržeju, zatem pa na sosednji božji njivi, je za umrlo Kristino Rozmarič v petek, 25. julija, zgovorno pričeval najprej venec njenih osmerih otrok (pet fantov in tri dekleta) na čelu s Tonetom, salezijskim duhovnikom, zatem 25 sobratov in množica pogrebcev od blizu in daleč. Njeno življenjsko zgodbo je orisal salezijski inšpektor prof. dr. A. Slavko Snój, s sobratih duhovniki je za pokojnjene duše maševal njen sin Tone, poslovilni molitveni obred Cerkve je imel domači župnik in prodekan dekanije Ljutomer Jožef Krnc, z zborovsko pesmijo je bogoslužju podarjal razveseljivi vstajenijski čar domači moški pevski zbor (vsa Rozmaričeva družina je pevsko in glasbeno nadarjena, mati Kristina je od svojega petnajstega leta pela pri cerkvenem pevskem zboru, v poznejših letih pa je pri delavniških jutranjih mašah začevala cerkvene ljudske pesmi).

Kristina je bila rojena v Veržeju; njen življenjski lok se je tu začel 16. julija 1913 in se 23. julija 2008, torej v 96. letu starosti,

tudi sklenil. Ta njen časovni razpon obsega duhovno bogato življenje: kot mlado dekle je bila sodelavka pri kulturnem življenju v salezijskem zavodu (pred drugo svetovno vojno kot igralka in solopevka na ljudskem odru), poročena s Francem Rozmaričem je skrbela za družino, otroke navajala k jutranji in večerni molitvi ter rednemu obisku nedeljske in praznične maše (zase je ohranila privilegij, da je redno obiskovala tudi delavniško mašo), vztrajno je molila za duhovne poklice, vsak dan pa je bil njen poseben prisrčen molitveni spomin (rožni venec), da bi Bog obilo blagoslavljal duhovniško delo sina Toneta.

Po smrti moža Franca je sama zavihala rokave ter modro vodila kmetijo, zgradila nove »sobane« za živino, vozila traktor – orala, kosila, pospravljala, samo da bi preživela številno družino. Premagovala je vse težave, preraščala vse preizkušnje, z molitvijo in potrpežljivostjo je ohranjala življenjsko vedrino, ki jo je črpala iz svoje globoke vere in neomajnega zaupanja v Boga. »Kolikokrat sem jo zalotil, da je tudi med delom molila – v globoki zbranosti in predanosti!« se je spominja sin duhovnik Tone.

Ni zanemarljivo, da je inšpektor dr. Snój v svoj žalni nagovor med mašo zadušnico vpletel »sanjski« prizor o don Boskovi materi Marjeti ... »Zagledal je svojo mater vso v sijaju, odeto v predragocen plašč, z izrazom čudovitega veličastva, za njo pa številni zbor. Marjeta je začela peti. Njen glas ljubezni do Boga je bil neizrekljive sladkosti, segal je naravnost do srca, prevzemal ga je in dvigal brez upiranja. Slišalo se je sozvočje tisočeri glasov in otenkov, ki so se od najglobljih basov dvigali do najvišjih tonov, z različnostjo napevov in prehodov ter bolj ali manj močnih tresljajev, pa nato spet komaj slišnih, zloženih s tako umetnostjo, občutljivostjo in ubranostjo, da so se zilili v eno. Don Bosko je bil ob milem spevu tako prevzet, da se mu je zdelo, kakor da je zunaj sebe in ni vedel več kaj reči in vprašati svoje matere. Po končani pesmi pa mu Marjeta reče: Čakam te, saj morava midva biti za vedno skupaj.« Nebesa so za to, da se tam spet vsi veselo snidemo, deležni praznika brez meja. jz

				SESTAVILA M. N.	IGRALNA KARTA S ŠALJIVO PODOBO	JUDOVSKA LOČINA IZ 2. STOLETJA PR. N. ŠT.	PRIPRAVA ZA ROČNO ALI STROJNO TKANJE	KEMIJSKI ELEMENT ERBIJ	IZUMRLA MORSKA PRAŽIVAL	PRIMORSKA RASTLINA OŽEP	RIMSKA BOGINJA RASTLINSTVA CERERA	SLOVENSKI IGRALEC PRIMOŽ	
				ŽELEZARSKO MESTO V SLOVENJI									
				KAR ODPADE PRI STRUŽENJU									
				NOVOZELANDSKA PAPIGA					TEŽKE SANJE				
			PREBIVALKA ŠPANIJE				SKLADBA Z EPSKO VSEBINO						
SALEZIJSKI VESTNIK	GLAVNO MESTO KOSTARIKE	BIBLIJSKI PRVI OČAK	NAVAL (REDKO) GRŠKA ČRKA						SONJA TAVČAR				
					SLOVENSKI NOVINAR IN UREDNIK MITJA	PRIPOVEDNI PESNIK 1. IN 3. SAMOGLASNIK			SAMOVEZNIČA OVRATNIČA				
NAROČILO NAPREJ NPR. SEDEŽA V GLEDALIŠČU							MATERIN BRAT TRAP. NEUMNEŽ			PRVOTNI PREB. APE-NINSKEGA POLOTOKA	KRAJ PRI GRO-SUPLJEM		
NOVAK ROBERT			NEKD. KENJSKI ATLET MATI						GRŠKA BOGINJA NESREČE				
KDOR OBISKUJE ALI RAZISKUJE JAME						16. IN 5. ČRKA ABECEDE KILOMETER			ZVARJENO MESTO GOSTIJA, SVATOVANJE				
MESTO V RUSJI, NA SEVERU SAHALIN				KAR ŠKRIPA OLGA JERMAN									
OMEJITEV SAMEGA SEBE													
STEKLASTA BARVNA PREVLEKA, LOŠČ						DEL. JAHALNE OBLEKE V 2. POLOVICI 18. STOL.							

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: **Franci KOS**, Martinja vas 9, 8230 Mokronog.
- 2. nagrada:** knjiga J. Zadravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik): **Barbara BLAS**, Florjanska 24, 8290 Sevnica.
- 3. nagrada:** knjiga T. Bosca, Svetle zvezde salezijske družine (Salve): **Nada MOHAR**, Mali Log 60, 1318 Loški Potok.
- 4. nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve): **Mateja VIDOVIČ**, Krčevina pri Ptuj 76, 2250 Ptuj.
- 5. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika Savia in Lavre Vicunje (Salve): **Albina PETRIČ**, Gasilska 35, 4208 Šenčur.

Rešitev nagradne križanke v 4. številki SV 2008 se glasi: GRAHOVO

NA ODDIH V VERŽEJ

V penzionu Mavrica***, ki deluje v okviru Salezijskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

Foto: J. Znidaršič

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
 Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
 penzionmavrica@siol.net
 www.marianum.si

Obvestila

RAKOVNIK – DUŠA (DUhovna Šola za Animatorje)

Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijake, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2008–2009 bo to redno **drugi tork v mesecu**, začetkom ob 19.00. Trajajo približno do 21.30; od oktobra naprej do maja (14. oktober, 11. november, 9. december ...)

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

ŽELIMLJE – Usposabljanje voditeljev oratorija

10.–12. oktober (petek – nedelja)

Vabljeni tudi tisti, ki ste se že udeležili usposabljanja Oratorijski voditelj II, saj se tema vsako leto menja. Letošnja bo: Kako v oratorij uvajati nove animatorje? Prijavite se s posebno prijavnico (glej: www.oratorij.net), ki jo v papirnati ali elektronski obliki pošljete na naslov: Društvo mladinski ceh, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana. Prijave: do 1. oktobra.

Informacije: Petra Pucelj

CELJE – Posvet voditeljev oratorija

8. november (sobota), 9.00–15.00.

Vabljeni: voditelji oratorijev in njihovi pomočniki (sovoditelji), in sicer do trije iz ene župnije. Poleg je vabljen tudi duhovnik/redovnica oz. duhovni voditelj oratorija.

Informacije in prijave: Jure Babnik

BLED – Zbor SMG

14.–15. november (petek – sobota)

Zbor salezijanskega mladinskega gibanja – srečanje predstavnikov salezijanskih mladinskih centrov in drugih ustanov, ki delujejo pod »marelo« salezijanske duhovnosti.

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

BLED – Duhovne vaje za študente in mlade v poklicih

5.–7. december (petek – nedelja).

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

HMP iz Novega mesta vabimo

24.–26. 10. 2008 »Učitelj notranjega življenja«; Duhovno – izobraževalni vikend za mlade, srednješolce, študente 07.–09. 11. 2008 Gospodinjski tečaj za mlade

Prijave: s. Metka Kastelic

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.71.342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si
s. Majda PANGERŠIČ | Partizanska 6 | 4260 Bled | 04/57.41.085 | 041/233.432 | pmajda@volja.net | www.hmp.si
s. Marija Imperl | Rakovniška 21 | 1000 Ljubljana | 01/42.88.376 | marija.imperl@volja.net
Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.73.039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si
s. Metka KASTELIC | Smrečnikova ulica 60 | 8000 Novo mesto | 031 736.214 | smetka@volja.net | www.hmp.si
s. Mira PEČE | Partizanska 6 | 4260 Bled | 04/57.41.085 | 031/751.851 | mira.pece@volja.net | www.hmp.si
Peter PUČNIK | Želimlje 46 | 1291 Škofljica | 01/47.02.123 | 040/530.315 | peter.pucnik@zelimlje.si
Petra PUCELJ | Mladinski ceh | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.77.140 | 031/512.929 | ceh@mladinski-ceh.si
Ivan TURK | Trstenik 23 | 4204 Golnik | 04/27.79.715 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

MISIJSKA RAZSTAVA

V gradu na Rakovniku v Ljubljani je na ogled razstava o življenju in delu Andreja Majcna (1904–1999), salezijanskega misijonarja na Kitajskem in v Vietnamu (1935–1979). Zanj je v pripravi postopek za razglasitev za blaženega. Na ogled razstave vabimo skupine, za katere ob tem pripravimo ustrezno misijonsko katehezo, zato posebej vabimo višje razrede OŠ in učence SŠ ter drugo mladino.

Za obisk razstave se dogovorite: Tone Ciglar, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Tel.: 041/317.318; e-pošta: tone.ciglar@salve.si

Na Rakovniku vas z veseljem pričakujemo.

RAKOVNIK – ROMARSKI SHODI

28. september (nedelja): »MAJCNova« NEDELJA

15.00 – Sveta maša, ki jo bo vodil salezijanski misijonar v Burundiju Jože Mlinarič. Na poseben način vabljeni člani salezijanske družine, misijonski prijatelji in častilci Marije Pomočnice.

26. oktober (nedelja): ZADNJA NEDELJA

15.00 – Sveta maša in molitve za rajne člane salezijanske družine, dobrotnike in častilce Marije Pomočnice.

23. november (nedelja): 10-letnica GLASBENE ŠOLE RAKOVNIK

15.00 – Romarski shod ob obletnici prihoda salezijancev na Slovensko in ob 10-letnici Glasbene šole Rakovnik. Bogoslužje bo vodil predstojnik slovenskih salezijancev dr. Alojzij Slavko Snoj. Pri maši bo sodeloval orkester Glasbene šole Rakovnik (učenci in učitelji) ter pevski zbor srednje glasbene šole Ljubljana.

POBOŽNOST ZADNJE NEDELJE

30. november. 1. adventna nedelja – začetek novega cerkvenega leta. Romarska sv. maša je popoldne ob 15.00.

Vedno priložnost za spoved. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

VIDES SLOVENIJA vabi prostovoljce za ANGOLO 2009

Vabljeni tako polnoletni mladi kot odrasli, ki vas zanima prostovoljstvo in bi se želeli vključiti v projekt misijonske izkušnje »Angola 2009«. V misijonu s. Zvonke Mikec hmp bomo predvidoma od sredine julija do sredine avgusta 2009. Pričeli smo z zbiranjem prijav.

Skupne priprave na poslanstvo bodo: 10.–12. oktobra: Šmihel – Novo mesto

Podrobnosti: s. Metka Kastelic

MARIJIN DOM BLED

KUHARSKI TEČAJ za mlade, 26.–28. september 2008

DUHOVNE VAJE za mlade, 7.–9. november 2008

SREČANJE ZA DRUŽINE, 29. november 2008

PRIPRAVA NA BOŽIČ za osnovnošolce, 12.–14. december 2008

DUHOVNE VAJE IN SILVESTROVANJE za mlade

29. december 2008 – 1. januar 2009

Prijave in informacije: s. Mira Peče, s. Majda Pangeršič

www.donbosko.si

don Bosko - tudi danes
za mlade

Povodenj in rešilni splav

Sv. Janez Bosko je poznal nevarnosti mladih svojega časa, zato je govoril o zapuščenih in ogroženi mladini. Zapuščen pomeni, da mnogi mladi niso bili deležni prave vzgoje, marveč so jih le izkoriščali kot poceni delovno silo; ogrožena pa pomeni, da je v veliki nevarnosti, da zaradi pomanjkanja dobre vzgoje zabrede v zablode in zlo. Don Boskov Oratorij in vsaka njegova ustanova hoče biti rešilni splav za rešitev mladih na povodnji tega sveta.

V tem spoprijemu z zlom se je don Bosko večkrat čutil nemočnega in osamljenega. Koliko več mladih bi lahko rešil, če bi bilo več velikodušnih ljudi, ki bi mu pomagali! Vendar ni odnehal. Nebo mu je priskočilo na pomoč s sanjskimi videnji, v katerih mu je bilo razkrito, katere so glavne nevarnosti za mlade in kako jih pred tem obvarovati. Tako je 1. januarja 1866 pripovedoval sanje, kako je mlade reševal na splavu pred povodnjijo zla, ki jih je od vseh strani ogrožalo.

Nad don Boska s fanti je nenadoma privršala povodenj, ki je že segala čez streho mlina, v katerega so se zatekli. Že so mislili, da jih bo povodenj vse pogubila. Don Bosko jih je spodbujal, da so se izročili v Božje roke in v varstvo Matere Marije. Človeško se je rešitev na majhnem splavu zdela nemogoča, vendar, kdor veruje in zaupa, dobi rešitev. V vsem dogajanju na razburljivji poti se ni nihče izgubil, kdor tega ni sam hotel s svojim lahkomišelnim vedenjem. Varovala jih je priprošnja Marije Pomočnice (prav takrat je bilo v gradnji njeno svetišče v Torinu).

Po mnogih preizkušnjah in nevarnostih se je končno prikazalo kopno. Splav so zasidrali ob prekrasni obali: bogato obloženi vinogradi, parki z nepopisno lepim cvetjem, dvorane očarljive omamnosti. Fantje so od začudenja strmeli brez besed. Potem jih je vodnik popeljal v svetišče z nebeško lepoto. Pred njimi je stal veličasten kip Marije Pomočnice, ki je kar naenkrat oživel. Niso mogli verjeti svojim očem; Marija pa jim je potem, ko je razprostrla svoj materinski plašč, z blagim glasom rekla: »Če boste vi moji vdani sinovi, bom jaz vaša ljubeča mati.«

Sanje so tudi očarale Jožefa Osterca, sicer policista po poklicu, po ljubiteljski dejavnosti pa sli-

Jožef Osterc, Don Bosko; freska na fasadi Salezijanskega zavoda v Veržeju

karja, da je prizor naslikal na fasado Salezijanskega zavoda v Veržeju v velikosti 5 x 4 m. »Na sliki sem prikazal sanje sv. Janeza Boska, v katerih mladini govori, naj se varuje zla in potuje k dobremu. Motiv prikazuje skupino otrok, ki se v varstvu sv. Janeza Boska skuša rešiti na premajhnem čolniču sredi razburkanega morja. Mladina današnjega časa se mora rešiti slabosti, ki ji grozijo na vsakem koraku. V desnem zgornjem kotu slike se iz zamegljenega neba odpira peklena odprtina, iz katere grozi pošast s sedmimi glavami, ki simbolizira grehe in nevarnosti današnjega časa. Pošast skuša ogroziti fante, da se v čolnu ne bi rešili. Vendar so ti odločeni, da potujejo v smeri levega kota slike; tam se je nebo zjasnilo, pod mavrico v sončnem vremenu je Salezijanski zavod v Veržeju. Oratorij pomeni rešitev za mlade, saj v njem lahko vsak mladi najde kaj zase, skratka, to je prava pot« (Jožef Osterc, odlomek iz razlage slike).

Kdor časti Marijo Pomočnico in zaupa v njeno materinsko varstvo, se mu v življenju ni treba bati nevarnosti. Vzgojitelji, starši in duhovniki, nikar mladih ne oropajmo te tako tolažilne in potrebne izkušnje: izročimo mlade v Marijino varstvo!

Priradil Tone Ciglar (po knjigi *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 94–98).

INICIATIVANGOLA

S. Zvonka Mikec, salezijanka, ki deluje kot misijonarka v Angoli, septembra 1996 obiše župnijo Št. Vid v Podjuni. V predavanju in pogovorih opisuje katastrofalne življenjske pogoje tamkajšnjih otrok in mladih. Sestre pomagajo z izobraževanjem in z vzgojo. Mladinska skupina se odloči: „Želimo pomagati!“ Mladi pripravijo misijonsko tombolo, bazar, predavanja, socialne akcije, da bi finančno podprli šolske centre v Cacucacu in Bengueli.

Kmalu se je porodila ideja o prostovoljstvu in nato ideja o ustanovitvi društva InicativAngola. To je ne-

profitno združenje, ki želi prispevati k solidarnosti v smislu krščansko opredeljene odgovornosti posameznikov, skupin in ljudstev drug za drugega. Člani društva na svoj osebni način aktivno podpirajo delovanje društva InicativAngola z molitvijo, s spremljanjem dogodkov in življenja v Angoli ter delovanja don Boskovich sester, s spremljanjem razvoja društvenih projektov v misijonskih centrih, s pomočjo pri konkretnih akcijah na Koroškem, z obiskom prireditev društva, s pripovedovanjem o delovanju društva svojim prijateljem in znancem, z botrstvom ali finančnim darom.

InicativAngola; Hanzej M. Rosenzopf
St. Primus / Št. Primož 65
A-9123 St. Primus / Št. Primož
office@angola.at | www.angola.at

